

ወንድሞች ሆይ፤ በእሱ ስለ ደረሰብን መከራ እንድታውቁ እንወዳለን፤ በሕይወት ለመኖር እንኳ ተስፋ አስከምንቆርጥ ድረስ ከዐቅማችን በላይ የሆነ ጽኑ መከራ ደረሰብን ነበር። በእርግጥም የሞት ፍርድ እንደተፈረደብን ይለማን ነበር፤ ይህም የሆነው ሙታንን በሚያሰነሣ በእግዚአብሔር እንድንታመን እንጂ፤ በራሳችን እንዳንታመን ነው። እርሱ እንዲህ ካለው የሞት አደጋ አድኖናል፤ ያድነናልም፤ ወደፊትም ደግሞ እንደሚያድነን ተስፋችንን በእርሱ ላይ ጥለናል። (2ቆሮ. 1፡8-10)

ሐዋርያው ጳውሎስ ወንድሞች ምን እንዲያውቁ ነው የፈለገው? በእርሱና በባልንጀሮቹ ላይ በትንሹ እሱ ስለሚደርሰባቸው መከራ እንዲያውቁ ነው። በምን ዐይነት መከራ ውስጥ ነው ያለፉት? የመከራ ጫና። የደረሰባቸው ጫና እስከ ምን ድረስ ነበር? በሕይወት ለመኖር እንኳ ተስፋ አስከቆርጦ ድረስ ከዐቅማቸው በላይ የሆነ ነበር። ይሄ ውጫዊ ሁኔታቸው ነበረ። ውስጣዊ ስሜታቸውስ እንዴት ነበር? የሞት ፍርድ እንደ ተፈረደባቸው ይሰማቸው ስለ ነበረ፤ ከውጫዊው ሁኔታቸው ጋር የሚስማማ ነበር። የደረሱበትስ መደምደሚያስ ምን ነበር? ሙታንን በሚያሰነሣ በእግዚአብሔር እንጂ በራሳቸው እንዳይታመኑ ነበር። ይኸው እግዚአብሔር ከዚህ በፊት እጅግ ከባድ ከሆነ የሞት አደጋ አድኗቸው ነበር፤ ዛሬም ደግሞ ያድናቸዋል፤ ወደ ፊትም እንዲሁ።

እዚህ ጋ መመልከት የምንፈልገው በጫና እና በጎይል መካከል ያለውን ቁርኝት ነው። እንደ ክርስቲያን ለጎይል ብዙ ትኩረት እንሰጣለን። በተለይ ይህ ሁኔታ በመንፈሳዊ እማኞች ዘንድ አውነት ነው። ስለ እንደ ሰው ማወቅ ሲፈልጉ ጎይል እንዳለው ወይም ምን ያህል ጎይል እንዳለው እዘውትረው ሲጠይቁ ይታያሉ። በሄድንበት ሁሉ እንዲህ ዐይነት ጥያቄዎችን እንሰማለን።

መጽሐፍ ቅዱስ በጫና እና በጎይል መካከል ስላለው ቁርኝት ምን እንደሚያስተምረን እንመልከት። እነዚህ ሁለት ጉዳዮች እርሶ በርሳቸው በቀጥታ ተገዳኝ እንደ ሆኑ እስቀድሜ ልናገር። ጫና ባለበት ቦታ ሁሉ ጎይል አለ። እንደ ክርስቲያን ጫና ምን እንደ ሆነ ካለውቀ፤ ጎይል ምን እንደ ሆነ ዕውቀቱ የለውም። በከባድ ጫና ሥር መሆንን የተለማመዱ ብቻ ናቸው ጎይል ምን እንደ ሆነ የሚያውቁት። ጫናው ትልቅ በሆነ ቁጥር ጎይሉም ትልቅ ይሆናል።

ነገር ግን ለእነዚህ ሁለት ነገሮች መንፈሳዊ ቁርኝት ከመናገራችን በፊት፤ በእካላዊው ዓለም ስላለው ቁርኝት እንግለጽ። ከዚያም ውስጥ መንፈሳዊውን መርሕ ልንማር እንችላለን። በከፍተኛ በራድ ውስጥ ውሃ እንዴት እንደሚፈላ እለተውሳችሁ ታውቃላችሁ? የፈላ ውሃ መሸጫ ሱቅ ሄዳችሁ ይሆናል።[†] ዓመቱን ሙሉ ከጧት እስከ ማታ ድረስ ውሃ ይፈላል። ቤቱንም እንፋሎት ይሞላዋል፤ ሆኖም ምንም ጫና ስለሌለ እንፋሎቱ በእግባቡ ጥቅም ላይ አልዋለም። በእንፋሎት ወደሚሠራ ባቡር ወይም መርከብ ውስጥ ብንመለከት ግን፤ ሠራተኞች በውሃ ማፍያው አጠገብ ጎይለኛ እሳት ሲያቀጣጥሉ አናያለን፤ በማፍያው ውስጥም ውሃው እንዲፈላ ያደርጉታል፤ ከዚያ ግን ከፈላ ውሃ መሸጫ ሱቆቹ በተለየ መልኩ፤ እንፋሎቱ እንዲወጣ አይፈቅዱም። እዚህኛው ላይ ማፍያው ከወፍራም ብረት የተሠራ ነው፤ እንፋሎቱም በማፍያው ውስጥ በጣም ግፊት (ጫና) ይደርስበታል። እንፋሎቱ መውጣት ስላልቻለ ከውጫዊው ግፊት የተነሣ ጉልበት ይከማቻል፤ ይህም ወደ ጎይልነት እንዲቀየር ያደርገዋል። በመጨረሻም የእንፋሎቱ ጎይል በጠባብ ከፍተኛ ሲለቀቅ፤ ባቡሩን ወይም መርከቡን ያንቀሳቅላል።

እንግዲህ በፈላ ውሃ መሸጫ ሱቁም ሆነ በመጓጓዣዎቹ ውስጥ ያለው እንፋሎት ተመሳሳይ ነው። ታዲያ፤ በጎይላቸው መካከል እንዲህ ዐይነት ልዩነት ያለው ለምንድን ነው? በፈላ ውሃ መሸጫ ሱቆቹ ያለው እንፋሎት እርባና ቢለ ነው፤ በመጓጓዣዎቹ ውስጥ ያለው ግን በሚያሰገርም ሁኔታ ጥቅም አለው።

[†] እንደዚህ ዐይነት ሱቆች ቻይና ውስጥ በጣም የተለመዱ ናቸው። ከቻይንኛ ወደ እንግሊዝኛ የመለሰው ተርጓሚ።

በመጀመሪያው ቦታ ግፊት የለም፤ እንፋሎቱ እንዲሁ እንዲሰራጭ ተደርጓል፤ ስለሆነም ጥቅም አልባ ሆኗል። በሌላኛው ቦታ ግን በተከታታይ ግፊት ውስጥ የቆየው እንፋሎት፣ ታምቆ ከቆየ በኋላ በትንሽ ከፍተት ውስጥ እንዲተላለፍ ስለ ተደረገ፣ በመጨረሻ ወደ ትልቅ ንይልነት እንዲቀየር አስችሎታል።

እዚህ ጋ እንግዲህ፣ ከአካላዊው መርሕ ልንቀዳ የምንችለው መንፈሳዊ መርሕ አለ። ጫና ሳይኖር ንይል አይኖርም፤ ጫና ግን ንይል መፍጠር ይችላል።

ክርስቲያንም ንይል ምን እንደ ሆነ ያውቅ ዘንድ፣ በመጀመሪያ ጫና ምን እንደ ሆነ ማወቅ ያስፈልገዋል። በአዲሱ ኪዳን ሐዋርያት ሕይወት ውስጥ ሁልጊዜ ጫና ነበረ። በየዕለቱ ከባድ ግፊት እና ሽከም ነበረባቸው። በየትኛውም ቀን ሊያስጨንቃቸው የሚችል ብዙ ነገር ይቆለልባቸው ነበር። እግዚአብሔር ግን እነዚህን ከስተቶች ለሐዋርያቱ ንይል ለመስጠት ተጠቀመበት። ከዕቅዳቸው በላይ የሆነ መከራ ስለሚደርስባቸው፣ በእነርሱ መጠን ንይል ያለው ማንም አልነበረም፤ ጫናው ወደ እግዚአብሔር እንዲመለከቱ አድርጓቸዋልና።

እስኪ ልጠይቃችሁ፣ የሚደርስባችሁ ጫና ምን ያህል ከባድ ነው? ንይላችሁ? የምትለኩት በሚደርስባችሁ ጫና ብቻ ነው። የእንፋሎቱ ንይል የሚለካው በማፍያው ግፊት ነው። በተመሳሳይ መልኩ፣ የእማኝ ንይል ከሚያልፍበት ጫና ፈጽሞ ሊበልጥ አይችልም። ማንም በእግዚአብሔር ፊት ያለውን ንይል ማወቅ ቢፈልግ፣ እግዚአብሔር በሕይወቱ እንዲያልፍ ከፈቀደው ጫና ሊበልጥ እንደማይችል መረዳት ይገባዋል። ይህ መሠረታዊ የሆነ መንፈሳዊ መርሕ ነው።

እንደ እማኝነታችሁ፣ እንዳንድ ጊዜ "እግዚአብሔር ሆይ፣ ንይልን ስጠኝ" ብላችሁ ልትጸልዩ ትችላላችሁ። በትክክል ስለ ምን እየጸለያችሁ እንደ ሆነ ታውቃላችሁ? እግዚአብሔር ጸሎታችሁን ከመለሰ፣ በእርግጠኛነት ጫና ውስጥ ያስገባችኋል። የሕይወት ንይል ከሕይወት ግፊት እንደሚመነጭ ያውቃልና። ጫና ውስጥ ያለ ሕይወት፣ ንይል ያለው ሕይወት ሲሆን፣ ጫና ውስጥ ያልሆነ ሕይወት ደግሞ ንይል አልባ ሕይወት ነው። በሕይወታችን ላይ የሚደርስ ትልቅ ጫና

በሕይወታችን ውስጥ ትልቅ ንይል ይፈጥራል፤ በሕይወታችን ላይ የሚደርስ ጥቂት ጫና ግን በሕይወታችን ውስጥ የሚፈጥረው ጥቂት ንይል ነው። ሆኖም እዚህ ጋ የምንነጋገርበት ንይል የሕይወት ንይል ነው፤ ከሌላ ቦታ የምናገኘው ንይል አይደለም።

በሞራላዊው እና መንፈሳዊው ዓለም ንግግራችንን እንቀጥልና ይህ "ጫና ንይል ነው" የሚለው መርሕ ምን ያህል ትክክል እንደ ሆነ እንመልከት።

1. የኅጢአት ግፊት

ስንቶቻችን ነን ኅጢአትን የማሸነፍ ግልጽ ተሞክሮ ያለን? በክርስቶስ ሊየሱስ ያለው የሕይወት መንፈስ ሕግ ከሞትና ኅጢአት ሕግ ነጻ እንዳወጣን ከአኛ መካከል የሚያውቅ ማን ነው? ኅጢአትን በግልጽ የመረመረና ያሸነፈ ማን ነው? ለምንድን ነው በጣም ጥቂት ክርስቲያኖች ብቻ ከኅጢአት ቀንበር የተላቀቅነው? ምናልባት ይህንን መርሕ መተግበር ባለመቻላችን ሊሆን ይችላል። የሚደርስብንን የኅጢአት ግፊት እንዴት አድርገን ልንጠቀምበት እንደሚገባ እናውቅም። ይልቁን፣ በግፊቱ እንደናገጣለን። ይህ የኅጢአት ግፊት ሲደርስብን ወደ እግዚአብሔር ለመጮኽ እና የእርሱን ነጻ መውጣት ለመፈለግ እንጠቀምበትም። ወደ እግዚአብሔር ለመምጣትና የክርስቶስን ድል ለመቀበል ዐቅም እንዳለን ግንዛቤ እስከናገኝ ድረስ ራሳችንን መርዳትም ሆነ ማዳን እንዲያቅተን ኅጢአት ለብዙ ጊዜያት ከዕቅዳችን በላይ ጫና ያሳድርብናል። ከዚያም ነጻ እንወጣለን።

ለምሳሌ፣ አንድ እማኝ ባለማስተዋል ሁሌ ይዋሻል እንበል። በጥቂት ግዴለሽነት ውሸት ከእፉ አፈትልኮ ይወጣል። የውሸትን ቆሻሻነት የመዋሸት ሕመም ካልተገነዘበ ይህንን ኅጢአት ማሸነፍ አይችልም፤ በውሸት ጫና ሥር እንደ ሆነ በትክክል አያውቅም፤ ውሸትን ሊቋቋም የሚችልበትም ጥንካሬ አይኖረውም። ይህንን ኅጢአት ሳስማድረግ ሲፈልግ ብቻ ነው በዚህ ኅጢአት ተጽእኖ ውስጥ እንዳለ የሚረዳው። ከኅጢአቱም ጋር መታገልም የሚጨምረው ጫናውን ብቻ ነው። እሁንም ሐቁን አይናገርም። የበለጠ ብስጭቱ እየጨመረ ይሄዳል።

መቼና እንዴት ነው ከዚህ ጎጠኦት ነጻነት ማግኘት የሚችለው? ምንም ያህል ቢጥር ማሸነፍ እንደማይችል ተገንዝቦ እንድ ቀን አለኪናዘዝ ድረስ ነጻ አይሆንም፤ ከሞተ ሰው አይሻልም። አሁን የዚህን ጎጠኦት ጫና ሊቋቋም እንደማይችል በሚገባ ተረድቶታል። በዚህ ለዓት ጫናው እጅግ ትልቅ ከመሆኑ የተነሣ የሚቋቋምበትም ጎይልም በዚያው ሁኔታ ትልቅ መሆን አለበት። በዚህ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ለመምጣትና አርሱ ነጻነትን እንዲሰጠው ለመጮኽ፤ እንዲሁም የከርሰቶስን ሥራ ለመቀበል ትልቅ ጎይል ያለው ይመስላል። ከዚያም፤ “እግዚአብሔር ሆይ፤ በመስቀል ላይ በተፈጸመው የጌታ ኢየሱስ ሥራ በኩል ጎጠኦቱን እንዳሸነፍ ካለቻልክን በቀር በሕይወት መኖር አልችልም” በማለት ወደ እግዚአብሔር ይጮኻል። በዚህ መልኩ እግዚአብሔር ጋር ሲጣበቅ፤ ያሸንፋል። ይህ ሰው ነጻ ለመውጣት ወደ እግዚአብሔር ይመጣ ዘንድ የጎጠኦት ጫና እንዴት ጎይል እንደ ሰጠው አያችሁ?

ሌላ ምሳሌ እንጠቀም። እንድ እማኝ በልቡ ርኩስ ሐሳብ ምክንያት ተረብሷል እንበል። ለዚህ ቆሻሻ ሐሳብ ልጓም ሊያበጅ የሚችልበት ምንም መንገድ የለም። ይህ ትከክል እንዳልሆነ ያውቃል፤ ነገር ግን ወደ እግዚአብሔር ለመጸለይ ጎይልም ሆነ ጎጠኦቱን የሚቋቋምበት ጽናት የለውም። ለነገሩ፤ ለመቋቋም ሆነ ለመጸለይ መጣሩ አይቀርም፤ ጥረቱን ግን በግማሽ ልብ ነው የሚያደርገው። ጎይል የለም። ለምን? ምክንያቱም የጎጠኦቱ ጫና ገና በደንብ ስላልተለማው ነው። ከዚህም የተነሣ ነጻ የሚወጣበት ጎይል የለውም። በእነዚህ ሐሳቦች እንድ ጊዜና ሁለት ጊዜ ላይሆን እጅግ ብዙ ጊዜ ቢታወክና ምንም ያህል አየታገለ በትግሉ ወቅት ሁሉ ቢሸነፍ፤ ከዚያም በተደጋጋሚ ገሌካ የመግባቱና ደግግሞ የመሸነፉ ሕመም ለቅዝ ይይዘውና ከዚህ በኋላ ለእምሉት ደቂቃ እንኳ ግፊቱን ማስተናገድ ወደማይችልበት ቦታ ይደርሳል። ጎጠኦቱን ለማሸነፍ እምነትና ጎይል የሚያገኘው በዚህ ወቅት ነው። በመደበኛዎቹ ቀናት እምነትም ሆነ ጎይል አልነበረውም። ነገር ግን የጫናው ግላት ሲያገድደው ግን እምነቱ ጎይል ያገኛል። በቀደሙት ጊዜያት የመቋቋም ዐቅሙ ደካማ ነበር፤ አሁን ጫናው በጣም ከጨመረ በኋላ ግን የመቋቋም ጎይሉም በጣም ጎይለኛ ሆኗል።

ለእዚህ ጫና ጎይልን ማግኘያ እንደ ሆነ እናስታውሳ። በዕለተ ተዕለት ኑሯችን የሚደርስብንን ጫና (ግፊት)፤ በመንፈሳዊነት ለማደግ የሚረዳ ጎይል ለመቀበል እንጠቀምበት። ብርቱ እማኝ እኛ ካለን የተለየ ተጨማሪ የጎይል መጠን እንደሌለው ልብ ልንል ይገባል፤ የሚደርስበትን ጫና እንዴት መጠቀም እንዳለበት ለላወቀና ለመጠቀምም ስለ ቆረጠ ነው።

2. የአስፈልጎት (need) ጫና

እንድ ወንድም ለምን ጸሎቱ እንደማይመለስለት ጠየቀኝ። ጫና ስለሌለ ነው ነበር መልሴ። ከዚያም ጫና ለምን አስፈላጊ እንደ ሆነ ሲጠይቀኝ፤ ጸሎት እንዲመለስ ጫና መኖር እንዳለበት ነገርኩት። ለነገሩ፤ ብዙ ጊዜ ወንድሞችን፤ “እግዚአብሔር ጸሎታችሁን አየመለሰ ነው?” ስል አጠይቃለሁ፤ ብዙ ጊዜ የምለማው ምላሽ ይህንን ይመስላል፤ ሦስት፤ አራት ወይም አምስት ጊዜ ከጸለዩ በኋላ ጉዳዩን ይረሱታል። ለምንድን ነው የተረሳው? ጫና ስለማይለማቸው ነው። ብዙ ጊዜ እውነቱ ይሄ መሆኑ እንግዳ ነገር አይደለምን?

ጉዳዩን ለጸሎት እንኳ ከረሳችሁት፤ እግዚአብሔርን ላለመመለሱ ተጠያቂ ልታደርጉት ትችላላችሁ? የግብር ውጣ ጸሎት በፊቱ ስላቀረባችሁ ብቻ እግዚአብሔር ጸሎታችሁን አይመልስላችሁም። ብዙዎች ሲጸልዩ አጠር ያለ አለተዋጽኦ የሚያዘጋጁ ነው የሚመለሰው። ከነአካቴው ባይጸልዩ ይሻላቸው ነበር። የብዙዎች ጸሎት የመጀመሪያውን የጸሎት መርሐ የጣለ ነው፤ አርሱም እምነት ወይም ተለፋ ላይሆን አስፈልጎት ነው። አስፈልጎት ከሌለ ጸሎት የለም። ለዎች የጸሎታቸውን መልስ አለመቀበላቸው የሚያስገርም አይደለም። እግዚአብሔር የእንድን እማኝ ጸሎት ይመልስ ዘንድ፤ በመጀመሪያ አስፈልጎት ይሸጠዋል። እማኙን ያን አስፈልጎት እንዲያስተውል ጫና ውስጥ ይከትተዋል። ከዚያም እማኙ መልስ ፍለጋ ፊቱን ወደ እግዚአብሔር ያዞራል።

ጆን ኖከለ ጠንካራ የጸሎት ሰው ነበረ። በእንድ ወቅት የእንግሊዝዋ ንግሥት ሜሪ “የጆን ኖከለ ጸሎት እንጂ፤ የመላው ስኮትላንድ ጦር አያስፈራኝም” ለትል

ተናግራለች። ጆን ፍክስ አንዴት ነበር የሚጻልየው? “እግዚአብሔር ሆይ፤ ስኮትላንድን ሲጠኝ ወይም ልሙት” በማለት ነበር የሚጻልየው። ለምንድን ነው በዚህ መልኩ የሚጻልየው? ምክንያቱም የውሰጡ ጫና እጅግ ትልቅ ነበር። ከሚችለው በላይ የነበረውን ጫና በእግዚአብሔር ፈት ያፈሰሰዋል። በጆን ፍክስ ውስጥ የነበረው ጫና እንዲህ ዐይነት ጸሎት እንዲያቀርብ አድርጎታል።

መሴ በዘመኑ “አሁን ግን አቤቱ ጎጢአታቸውን ይቅር በል፤ ያለዚያ ግን ከጻፍኸው መጽሐፍ እኔን ደምስሰኝ” (ዘፀ. 32፥32) ብሎ ለምን አንደ ጸሎት ላትረዱ ትችላላችሁ። ይህ የሆነው መሴ አስፈላጊው ነገር ምን እንደ ሆነ ስላወቀ ነው። እግዚአብሔር የአስራኤልን ልጆች ከማይምር ይልቅ አርሱ ቢጠፋ አንደሚሻለው ጫና ያደረገበት ይህ አስፈልጎት ነበር። እግዚአብሔርም ሰማው።

የሐዋርያው ጳውሎስም ልብ ተመሳሳይ ነበር፤ “ለወገኖቼ ስል ስለ ወንድሞቼ እኔ ራሴ የተረገምሁና ከክርስቶስም ተለይቼ የተጣልሁ አንድሆን አንኳ አወድ ነበር” (ዮሴፍ 9፥3)። የአስራኤል ልጆች ከማይድኑ አርሱ ራሱ ባይድን ይፈልግ ነበር። ይህ አገላለጽ መደለያም ሆነ በስሜታዊነት የተባለ አይደለም። የአስፈልጎት ጫና ግፈት ከፈጠረው ጥልቅ ስሜት የመነጨ ነው። አንድ ሰው የሌላን ሰው ጸሎት አስመስሎ ሊጸልይ ይችላል፤ ነገር ግን ጫና የለውምና ያ ጸሎት የሚፈይደው ነገር የለም፤ ጥቅምም የለውም። እግዚአብሔር ጸሎቱን ካልመለሰለት አስከማይነሣ ድረስ የሚጸልይ ማን ነው? ማንም ሰው በእንዲህ ዐይነት አስፈልጎት ተስቅዞ ሊያዝና ሊጸልይ ምላሽ ያገኛል። እናንተም ከላይ እንዳየናቸው ሰዎች መጸለይ ትችላላችሁ፤ አስፈላጊው ነገር ግን በውስጣቸው ጫና እና ግፈት ሊኖር ይገባል።

በሲናን ከተማ የሚኖር አንድ ጥሩ ክርስቲያን ነበረ። ይህ ሰው አብሮት የሚማር የሥጋ ወንድም ነበረው። ወንድሙ ግን ከአምነቱ የተነሣ በተደጋጋሚ ይሳለቅበት እና ይቃወመው ነበር። ባለፈው ዓመት በዚያ ትምህርት ቤት ስብከተ ወንጌል እካሂጄ በነበረበት ወቅት ከሥጋ ወንድሙ ጋር ለመወያየት ጥሩ አጋጣሚ አግኝቼ ነበር፤ ሆኖም ወደ ጌታ አልመጣም። በዚህ ወቅት እማኙ ወንድም በትምህርት ቤት ወንጌል ይመሰክርና ወንድሞችን ያስተባብር ነበር። ለተወሰነ ጊዜ ግን መመስከሩን

አቆመ፤ ፊቱም ሐዘንተኛ ሆነ። ሌሎች ወንድሞች ሁኔታውን አላወቁኝ። ጌታን የተወ ነበር የመስላቸው። ስለዚህ አንድረዳው ጠየቁኝ።

ለጥቂት ጊዜያት ያህል ብንገናኝም ጥቂት ደቂቃ ካወራን በኋላ ይሄዳል። ይሸሸኛል። የምር ግራ ተጋባሁ። ከዚያም ሌላ ሰው ይህ ወንድም መመስከር ያቆመበትን ምክንያት ከራሱ አንደበት መሰማቱን ነገረኝ፤ የሥጋ ወንድሙ አስኪድን ድረስ ስለ ጌታ አልመሰከርም በማለት መሆኑን አጫወተኝ። በዚያ በነበረኝ የመጨረሻ ቀን ምሽት ላይ በድጋሚ ከአርሱ ጋር አወራሁ። ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ስለሚታይበት አንግዳ ሁኔታ በቀጥታ ጠየኩት። እግዚአብሔር ወንድሙን ካላዳነው፤ አንደማይመስከር መለሰልኝ። በጣም ግልጽ እንደ ሆነና የእውነት ስለ ወንድሙ ግድ እንደሚለው ዐወቅሁ። ለወንድሙ በልቡ ለየት ያለ ሽክም መኖሩን እና በከፍተኛ ጫና ውስጥም ጭምር እንደ ሆነም ተረዳሁ።

ለዚህ ሊኖሩ የሚችሉት ሁለት ማብራሪያዎች ናቸው፡- ጠላት ለጌታ ሥራ እንዳይተጋ ተስፋ እያስቆረጠውና እያሳተው ነው፤ ወይም ደግሞ እግዚአብሔር በአርግጥ ወንድሙን ሊያድነው ነው። እንዲህ ዐይነቱን ጫና ውስጥ እግዚአብሔር ከከተተውና በብርቱ እንዲጸልይ ምክንያት ከሆነው ወንድሙ ይድናል። የነበረበት ጫና ሊሸከመው ከሚችለው በላይ እጅግ ትልቅ ነበርና እንደዚህ ዐይነት አንግዳ ጠባይ ሊታይበት ችሏል።

ወደ ቤቴ ከተመለስኩ በኋላ፤ የዚህ ክርስቲያን የሥጋ ወንድም ጌታን እንደ ተቀበለ የምሥራች የሚያበሰር ደብዳቤ በዚያ ትምህርት ቤት ካለ ሌላ ወንድም ደረሰኝ። እኔ ትምህርት ቤቱን ለቅቄ ከሄድኩ በኋላ ብዙም ላይቆይ የእማኙ ወንድም በጠና ታመሞ ነበር። በሕመሙ ወቅትም ጌታን ተቀበለና ከሕመሙ ዳነ።

የዚህ ወንድም ተሞክሮ አንድ መርሕ ይለጠናል፡- ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር ጸሎትን ከመመለሱ አስቀድሞ መጸለይ እንድንችል ትልቅ ጫና ያስቀምጥብናል። ቀድሞ ለጸሎት ምንም ጎይል አይኖረን ይሆናል፤ ከእንዲህ ዐይነቱ ጫና የተነሣ ግን መጸለይ እንችላለን። ከእግዚአብሔር ዘንድ ጫናው በበረታ ቁጥር፤ ጸሎታችንም

ይበልጥ አየበረታ ይመጣል። ለሰዚህ ይህንን ትምህርት አንቅስም፡- ጫና ኅይል ያለንኛል። የጫና ዓላማ እኛን መለበር እይደለም፤ ነገር ግን እኛ ወደ ኅይል ቀይረን በእግባቡ እንድንጠቀምበት ነው።

ለሰዚህ እንዳንድ ጸሎቶች ለምን እንደሚመለሱ፤ እንዳንድ ጸሎቶች ደግሞ ለምን እንደማይመለሱ ልንረዳ ያለፈልጋል። ለምንድን ነው እግዚአብሔር ብዙ ጊዜ ለሰ ትልልቅ ነገሮች ሲጸለይ እየመለለ፤ ለሰ ትንንሽ ነገሮች ሲጸለይ ደግሞ የማይመልሰው? እግዚአብሔር፤ በጣም የምንወዳቸው ሰዎች፤ ጓደኞቻችን እና የሥራ ባልደረቦቻችን በጣም ታምመው ለንጸልይ እየመለሰ፤ ራሱ ምታት፤ ጉንፋን ሲያመንና የሆነ ጭረት ሲያገኘን ግን ጸሎታችንን ለምቶ ወዲያውኑ የማይፈውሰን ለምንድን ነው? ቀደም ብዬ ያልኩትን አሁንም በድጋሚ እላለሁ፤ እኛን ያላንቀሳቀሰን ጸሎት እግዚአብሔርንም አያንቀሳቅሰውም። ነገሩ የኅይል ጉዳይ ነው፤ ኅይል ደግሞ የሚወሰነው በጫና ነው።

ለምንድን ነው እግዚአብሔር ብዙ ፈተናዎችን፤ መላወሻ የሚያሳጡ ጉዳዮችን እና ልናለወግዳቸው የማንችላቸው ሁኔታዎች በሕይወታችን እንዲከሰቱ የሚፈቅደው። እንዲህ ዐይነት ጫናዎችን በእግባቡ ተጠቅመባቸው በጸሎት ብርቱ እንድንሆን ለመጋበዝ ካልሆነ በቀር ሌላ ምክንያት የለውም። ውድቀታችን ያለው ጫናን ወደ ኅይል ቀይረን መጠቀም እለመቻላችን ላይ ነው።

ጫናዎቹ ሁሉ ዓላማ እንዳላቸው ልናውቅ ይገባል። ሆኖም ግን ለመጸለይ ጫናው መሸከም ከምንችለው በላይ እስኪሆን መቆየት የለብንም። በጫናም ያለ ጫናም መጸለይን መማር አለብን። ጫና ካለ፤ እያንዳንዱን ጫና ወደ ኅይል በመለወጥ እንጠቀምበት። እንዲህ ለናደርግ፤ ጫና በሚፈጠርበት በማንኛውም ወቅት እግዚአብሔር ሙታንን ማለካት የሚያስችል ኅይልን ሊገልጥ እንደ ሆነ እናለተውላለን። ከትንሣኤ ኅይል የሚበልጥ ምንም ዐይነት ኅይል የለም። ተለፋ እስከምንቆርጥ ድረስ ጫና ሲደርሰብን፤ የትንሣኤው ኅይል ከውለጣችን ሲወጣ እናየዋለን።

በሕይወታችሁ ለንት ጊዜ ጸሎታችሁ ተመልሷል? ቢያንስ ምላሽ ያገኙ ጸሎቶች እንደሚኖሯችሁ ጥርጥር አይኖርም። ለምንድን ነው እነዚህ ጥቂት ጸሎቶቻችሁ ብቻ የተመለሱት? ጫና ስለ ደረሰባችሁና ጫነው ትልቅነት የተነሣ ልባችሁን በእግዚአብሔር ፊት ለላፈሰላችሁ አይደለምን? ምናልባት ከዚህ በፊት ጸማችሁ ላታውቁ ትችላላችሁ፤ በዚያ ዕለት ግን ከመጸም ውጭ እማራጭ አልነበራችሁም። ወደ እግዚአብሔር ፊት እንድትቀርቡ መገፋት ይለማችኋል። ጸሎትን እንደ ሸክም አልቆጠራችሁትም፤ ፍጹም በተቃራኒው፤ በዚያን ቀን ጸሎት ሸክማችሁን የምታራግፉበት መንገድ ሆኖላችሁ ነበር።

3. የሁኔታዎች ጫና

ኅጢአት እና እስፈልጎት ብቻ እይደሉም ጫና የሚፈጥሩት፤ ሁኔታዎችም ጫና ይፈጥራሉ። እግዚአብሔር እማኞች በፊቱ በእግባቡ እንዲኖሩ ለማድረግ በሁኔታዎች ጫና ውስጥ እንዲያልፉ ይፈቅዳል። ብዙ ጊዜ እማኞች ፈታኝ ሁኔታ ውስጥ ይገባሉ። እንዳንዶችን ቤተ ዘመዶቻቸው ሲያስተግሩላቸው፤ ሌሎች ደግሞ በጓደኞቻቸው ይረበሻሉ። እንዳንዶች በንግዳቸው ሊከለሩ ይችላሉ፤ እንዳንዶች ደግሞ በሥራ ባልደረቦቻቸው መገፋት ይደርሰባቸዋል። እንዳንዶች ምናልባት ለዎች በትክክል ላይረዱቸው ወይም ሊቃወሟቸው ይችላሉ፤ ሌሎች ደግሞ የገንዘብ ችግር ይኖርባቸዋል። እነዚህ ሁሉ ነገሮች የሚሆኑባቸው ለምንድን ነው? ብዙ እማኞች ዳግም በመወለድ የተቀበሉት ሕይወት ምን ያህል የከበረ መሆኑን በቀላሉ አያስተውሉም። ዳግም ቢወለዱም እንኳ በዋጋ ለለማይተመነው ዳግም የተወለደ ሕይወታቸው ብዙም ቁብ የላቸውም። በጫና ውስጥ ሲያልፉ ግን፤ ሁኔታዎችን ሁሉ ማሸነፍ እንዲችሉ ስለሚረዳቸው ከእግዚአብሔር የተለጣቸውን አዲስ ሕይወት ማድነቅ ይጀምራሉ። እነዚህ ውጫዊ ጫናዎች ሁሉ የዚህን ዳግም የተወለደ ሕይወት እውነተኝነትና እና ኅይሉን ያረጋግጣሉ። ከእርሱ ሕይወት ውጭ መቆም እንደማንችል ሊያስታውሉን፤ ጌታ ሆነ ብሎ በእንዲህ ዐይነት ሁኔታዎች ውስጥ ያለገባናል። የእርሱ ሕይወት ኅይል በውጫዊ ጫና በኩል ይገለጣል።

ለምሳሌ፤ በድብቅ እንድታለቅሱ ባደረጋችሁ ጉዳይ ልባችሁ ተሰብሮ፤ ፍጹም ረዳት የለሽ እንደ ሆናችሁና በምንም መልኩ መጽናናት እንደማትችሉ ድምዳሜ ላይ በደረሳችሁበት ወቅት ራሳችሁን ሙሉ በሙሉ በእግዚአብሔር ላይ ከጣላችሁ ሙሉ ድል ታገኛላችሁ። ድል በሚሰጣችሁ በዚያ ገይል ታላቅነትም ትገረማላችሁ። ይህ ውጫዊ ጫና (ግፊት) በድንገት ተነሥታችሁ በእግዚአብሔር ላይ እንድትታመኑ ያደርጋችኋል፤ በምላሹም የጌታን ሕይወት እውንነት እና ገይል እንድትገልጡ ያስችላችኋል። በጌታ ያሳመኑና ይህን ዳግም የተወሰደ ሕይወት ያላገኙ ሰዎች ያለ ምንም ጥርጥር በዚህ ዐይነቱ እስጫናቂ አጋጣሚ ውስጥ ቢሰበሩ የሚገርም አይደለም። ከርሰቲያን ግን ዳግም ተወልዷልና ከየትኛውም ውጫዊ ገይል ይልቅ ጠንካራ የሆነ ሕይወት በውስጡ አለ። የሁኔታዎቹ ጫና ዳግም የተወሰደ ሕይወት በውስጡ መኖሩን እንዲያረጋግጥ ሰለሚያስችለው ጫና ሲደርሰበት ያሸንፋል።

ሰለ እንድ ልዩ ሰው ታሪክ የሚያወሳ "የጋዝ ማሸን ሁኑ" የሚል በራሪ ወረቀት በእንድ ወቅት አንብቤ ነበር። በአሜሪካን ሃገር ፒትሰበርግ ከተማ ውስጥ፤ በወቅቱ የነበረ ማንበረ ሰብ ሁሉ ፋኖስ ይጠቀም ነበር። የነዳጅ ኩባንያው ባሰቤት ደግሞ ከርሰቲያን ነበረ። በእንድ ወቅት ብዙ ፈታኝ ሁኔታዎች ይደርሱበት ጀመር። ደንበኞቹ ፍጹም ከእርሱ ጋር በማይገናኙ ሁኔታዎች ደጋግመው ይወነጅሉት ጀመር። ከእርሱ ጋር የሥራ ግንኙነት ያላቸው ሰዎችም አየተቃወሙት የተለመደ ትብብራቸውን ማድረግ እምቢ አሉ። እነዚህን ሁሉ አስችጋሪ ሁኔታዎች ማሸንፍ እንዲችል ገይል ይሰጠው ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ። ከጸለየ በኋላ ግን እንደውም ሁኔታው አየከፋ ሄደ።

አንድ ቀን በኩባንያው ውስጥ ያሉ ማሸኖች ሁሉ መሥራት እንዳቆሙ አንዱ ሠራተኛ ነገረው። ማሸኖቹ ለምን መሥራት እንዳቆሙና የትኛው ከፍላቸው ብልሽት አንደ ገጠመው ማንም ሊያውቅ አልቻለም። ከዚህም የተነሣ ራሱ ባሰቤቱ ሄዶ ሁኔታውን መመርመር ነበረበት። በማሞቂያው ላይ ካለው ትንሽዬ መቆጣጠሪያ (ማብሪያ ማጥፊያ) ከመሰበሩ በቀር፤ ሌላ ምንም ችግር አሰመኖሩን

ባካሄደው ምርመራ ተረዳ። ጫና (ግፊት) ከሌለ ደግሞ፤ የቱንም ያህል እንፋሎት ቢፈጠር በእግባቡ ጥቅም ላይ ሊውል ሰለማይችል የትኛውም ማሸን መሥራት አይችልም ማለት ነው። በዚያ ወቅት ነበር "የጋዝ ማሸን መሆን እለብህ" የሚል ትንሽ ድምፅ ወደ ውስጡ የመጣው። ይህ ሰው በኋላ እንደ ገለጸው፤ በለዓምን አህያው አንደ ተናገረችው ሁሉ እርሱንም የጋዝ ማሸን ተናግሮታል። ምሰጋና እና ከብር ለእግዚአብሔር ይሁን። ትንሿ ማብሪያ ማጥፊያ ባለመኖሯ ምክንያት ጫና (ግፊት) እንዳልነበረ፤ ከዚህም የተነሣ የመላው ከተማ ፋኖሶች በሙሉ መብራት ሊሰጡ ያሰመቻላቸውን እውነታ መሰከረ። የግፊቱ መኖር ግን በመላው ከተማ ያሉ ፋኖሶችን እንዲበሩ ያደርጋቸዋል። ስለሆነም በሕይወቱ የመጣውን ግፊት (ጫና) ለማስወገድ መጣር አይኖበትም። ይልቁን የጋዝ ማሸን መሆን ነበረበት።

የትኛውም ሰው ከተቀበለው ጫና የሚበልጥ ገይል ሊኖረው እንደማይችል ማወቅ አለብን። በእንድ ወቅት እንድ ወንድማችን በሠርጉ ቀን ሰዘር ማንዘሮቹ አማልከት አከብሮት ማሳየትን እምቢ አለ። አጎትየው ቀደም ብሎ በእንድ ባንክ ቤት ሥራ አግኝቶለት ነበር፤ ነገር ግን ሰዘር ማንዘሮቹ አማልከት መሰገድን እምቢ በማለቱ ሥራው እንዳይሰጠው ተደረገ። ሁላችንም ለእርሱ እዘንን፤ ሁነቱ ግን ወንድማችን ምን ያህል ገይል በውስጡ እንደነበረ በግልጽ አሳይቷል። ከተገፋሁ በኋላ ሳልወድቅ ብጸና ምን ያህል ገይል በውስጤ እንዳለ እንደሚያሳይ ሁሉ፤ ውጫዊ ጫና ውስጣዊ ጥንካሬን ይገልጣል። ከውስጥ የሚገለጠው ገይል ከውጭ የሚደርሰውን ግፊት ያህል ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ የትንሣኤን እውነታ ብቻ ሳይሆን፤ የትንሣኤንም መርሕ ጭምር ይነግረናል። ጌታ ኢየሱስ ከርሰቶስ ከሞት ተነሥቷል። ይህ እውነታ ነው። ነገር ግን ትንሣኤውን የሚመለከቱ ሳይሆን ትምህርቶች - ለምሳሌ የትንሣኤውን ገይል ማወቅ - ከትንሣኤው መርሕ ጋር ይያያዛሉ። ስለዚህ ትንሣኤ እውነታ ብቻ ሳይሆን፤ በሕይወታችን ሊታይ የሚገባው መርሕም ጭምር ነው። የትንሣኤው መርሕ በትንሣኤው እውነታ ላይ የተመሠረተ ነው። አንድ በምድር ይኖር የነበረ ሰው አንድ ቀን ተለቀሰና ሞተ፤ ከዚያም ተቀበረ። ሆኖም ከሞት ተነሣ። የሞት

ቀንበር በአርሱ ላይ ጎይል አልነበረውም፤ ከሞት የበለጠ ጎይል በውስጡ ነበርና። ይህ ጎይል በሞት ውስጥ ቢያልፍም እንኳ፤ በሞት ሊበለጥ ስለማይችል ተነሥቷል። ስለዚህም በመሞት የሚገኝ ሕይወት የትንሣኤ መርሕ ነው።

አንድ ወንድም በተፈጥሮው በጣም ታጋሽ፤ ጨዋ እና የፍቅር ሰው ነው አንበል። እነዚህ ግን ከሞት ሊነሡ የማይችሉ የተፈጥሮአዊው መልካምነት ከፍሎች ናቸው። ከዚያ ዳደሾቹ፤ ዘመዶቹ እና የሥራ ባልደረባቸው አየወጡ፤ አያቆሰሉና አየጎዱ መቋቋም አስከፊ የቅተውና አስከበሰላቸው አንዲያደርሱት አግዚአብሔር ይፈቅድ ይሆናል። በዚያ ወቅት ተፈጥሮአዊ የሆኑት መልካም ጠባያቱ ሁሉ በሞት ውስጥ ማለፍ (አርሱም ትልቁ ፈተና ነው) እና ሕያው መሆን አንደማይችሉ ይረዳል። በዚያም ወቅት ልቡን ወደ አግዚአብሔር አቅንቶ “ጌታ ሆይ፤ ትዕግሥቴ አልቋል፤ የአንተ ትዕግሥት ብቻ በእኔ ይገለጥ” ብሎ ከጸለየ ግን በጣም አስከፊ መውደረስ፤ ሁሉንም ዐይነት ሞት ተቋቁሞ ሲያልፍ ራሱን ያገኘዋል። ይህ አንግዲህ ትንሣኤ ነው፤ ትንሣኤ በሞት ውስጥ ዐልፎ በሕያውነት የሚኖር የአግዚአብሔር ሕይወት ነውና።

ተፈጥሮአዊ የሆነው ሁሉ በሞት ውስጥ ካለፈ በኋላ መነሣት አይችልም። የአግዚአብሔር የሆነው ሁሉ ግን በሞት ውስጥ ካለፈ በኋላም በሕይወት ይኖራል። ብዙዎች የእነርሱ የሆነውንና የአግዚአብሔር የሆነውን፤ ተፈጥሮአዊ የሆነውንና የክርስቶስ የሆነውን፤ አሮጌውንና አዲሱን፤ ተፈጥሮአዊውንና ልዕላ ተፈጥሮአዊውን ለይተው አያውቁም። ከዚህም የተነሣ አግዚአብሔር በሞት ውስጥ ማለፍ የሚችለውን እና በሞት ውስጥ ማሰፍ የማይችለው ምን እንደ ሆነ ያውቁ ዘንድ ሞት በእነርሱ ላይ አንዲመጣ ይፈቅዳል። ከዚያ ትንሣኤን ያውቃሉ።

ለምንድን ነው አግዚአብሔር ጫና አንዲመጣባችሁ የሚፈቅደው? በራሳችሁ መሥራት፤ መጽናት እና መታገል አንደምትችሉ የምትቆጥሩት ሁሉ ወደ ምንምነት መምጣት አንዳለበት ስለኛንተ ከመግለጥ በቀር ስሌሳ አይደለም። አጅግ ከመገፋታችሁ የተነሣ፤ “አግዚአብሔር ሆይ፤ ከዚህ በኋላ አልችልም። አቅሜ ተሟጥጦ አልቋል። አባከህን ጎይልህን ግለጥ” አንድትሉ ብቻ ነው። አግዚአብሔር

የራሱን ጎይል ማሳየት እንዲችል ነው በጣም አንድትገፉ የሚያደርገው። በዚያ ወቅት፤ ግፊቱ (ጫናው) አንድትጸልዩ ጎይል የሚሆናችሁ ብቻ ሳይሆን፤ የአግዚአብሔርን የሚሠራ ጎይል ይገልጣል።

ጌታ ኢየሱስም ጋም ይህ አውነት ነበር። ጌታ ኢየሱስ፤ “የሰንዴ ቅንጣት መሬት ሳይ ወድቃ ካልሞተች ብቻዋን ትቀራለች፤ ብትሞት ግን ብዙ ፍሬ ታፈራለች” (ዮሐ. 12፡24) ነበር ያሰው። ዕለት ዕለት ክርስቶስንና የትንሣኤውን ጎይል አንድናውቅ ጸሎቴ ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ በሕይወት ዘመኑ ሁሉ ዓላማው ይህ ነበር። “ክርስቶስንና የትንሣኤውን ጎይል [የክርስቶስን ትንሣኤ ለውነታ ብቻ አይደለም] አንዳውቅ [አንድስማመድ]፤ ... ይህን ሁሉ አግኝቻለሁ ወይም ፍጹም ሆኛለሁ ማለት አይደለም፤ ነገር ግን ክርስቶስ ኢየሱስ አኔን የራሱ ያደረገበትን ያን፤ አኔም የራሴ ለማድረግ አጣጣራለሁ” ብሏል (ፊል. 3፡10፤ 12)። በተጨማሪም፤ “ከየአቅጣጫው ብንገፋም አንንከታኮትም፤ ግራ ብንጋባም ተሳፋ አንቆርጥም፤ ብንሰደድም ተጥለን አንቀርም፤ መትተው ቢጥሉንም አንጠፋም። የኢየሱስ ሕይወት በሰውነታችን አንዲገለጥ፤ የኢየሱስን ሞት ዘወትር በሰውነታችን ተሸከመን አንዘራለን” (2ቆሮ. 4፡8-10) ብሏል። ይህ ስለ ጳውሎስ የዘወትር ገጠመኞችና በውስጡ ስላለው ሕይወት ይናገራል። ብዙ ውጫዊ ግፊቶች ነበሩበት፤ በውስጡ ግን ትልቅ ጎይል ጭምር ነበረው። ውጫዊው ግፊት ውለጣዊ ጎይሉን በቀላሉ ገልጦታል።

የእያንዳንዳችን ከባቢ ሁኔታ በአግዚአብሔር የታቀደ ነው። አሁን ያሳችሁበት በታ (መኖሪያ ቤታችሁ፤ ትምህርት ቤታችሁ ወይም የሥራ ለፍራችሁ) የተገኛችሁት በአርሱ ዕቅድ ነው። በከባድም ይሁን በቀላል ሁኔታ ውስጥ ብትሆኑ አግዚአብሔር የሚፈልገው የክርስቶስን የትንሣኤ ሕይወት አንድትገልጡ ነው። የክርስቲያን እድገት በዙሪያው ለሚከሰተው ሁኔታ በሚሰጠው ምሳሽ ሳይ ይመሠረታል። ጠንካራ ጫና የሚያሳድሩብን ነገሮች ሁሉ የትንሣኤውን ጎይል አንድናውቅ የማለማመድ ግብ የለንቁ ናቸው።

ይበልጥ ብርቱ ማን ነው? ያለማቋረጥ በትጋት የሚጸልይ አርሱ በእርግጥ ይበልጥ ብርቱ ነው። ነገር ግን አንድ ሰው፤ “ሥር የሰደደ ሕይወት የላቀ ኅይል አለው” ሲል ምን ማለቱ ነው? ይበልጥ ጫና የደረሰበት ሰው በላቀ ሁኔታ ኅይል አለው ከማለት ውጭ ሌላ ሊሆን አይችልም። ለሌሊት የእማኝ ሕይወት ሥር የሚሰድበት ጥልቀት ለሚደርስበት ግፊት በሚሰጠው ምላሽ ሊመዘን ይችላል። አንዳለመታደል ሆኖ፤ ብዙ ጊዜ ከርስቲያኖች ተፈጥሮአዊ ኅይላቸውን ማቆየት ምርጫቸው ሆኖ ይገኛል። ልኪ ጴጥሮስ ጌታ ኢየሱስ አንዲሞት አንዳልፈለገ ከርስቲያኑም መሞት አይፈልግም። ጌታችን ባይሞት ኖሮ ግን ትንሣኤ የሚባል ነገር ዛሬ ባልኖረም ነበር። በብዙ ከርስቲያኖች ዕይታ፤ መልካም ሕይወት ማለት ጥቂት አስቸጋሪና አስጨናቂ ነገሮች ብቻ ያሉበት ማለት ነው። በማንኛውም ጊዜ ምቹት የሚያሳጣ ነገር ሲገጥማቸው አግዚአብሔር አንዲያስወግድላቸው ይጠይቁታል። በዚያ መኻል ቢሕይወት ሊኖሩ ይችላሉ፤ ይህ ግን ከቶ ትንሣኤ ሊባል አይችልም።

ለምሳሌ፤ በተፈጥሮ ከዐሥር የማይበልጡ ሰዎችን ተቃውሞ መቋቋም ትችላላችሁ አንበል፤ አናም አግዚአብሔርንም ከዐሥር ሰዎች በላይ በሆነ ተቃውሞ አንድትፈተኑ አንዳይፈቅድ ለመናችሁት አንበል። አግዚአብሔር ግን የዐሥራ አንድ ሰዎች ግፊት አንዲደርሰባችሁ ፈቀደ። በዚህ ሁኔታ ውስጥ፤ ጉዳዩ ከዐቅማችሁ በላይ ስለ ሆነ ፍጹም ልትቋቋሙት አንደማትችሉት ለማሳሰብ ወደ አግዚአብሔር ልመና ታቀርባላችሁ። ዳሩ ግን አግዚአብሔር የራሳችሁ ኅይል፤ ተፈጥሮአዊው መልካምነታችሁና ትዕግሥታችሁ ሊሸከም ከሚችለው በላይ ጫና አንዲያገኛችሁ አንደሚፈቅድ ልነግራችሁ አወዳለሁ። ከዚህ የተነሣ ልትቋቋሙት አለመቻላችሁንና ማሸነፍ የምትችሉበትን ኅይል አንዲለግችሁ ጌታን ትለምናላችሁ። በዚያን ወቅት የዐሥር ሰዎችን ብቻ ሳይሆን የሃያ ሰዎችን ጫናም አንኳ ቢሆን የምትቋቋሙበትን አዲስና የላቀ ኅይል ታገኛላችሁ። ጫናው በጨመረ ቁጥርም ኅይሉ አንደሚጨምር ወደ መረዳት ትመጣላችሁ። በማንኛውም ወቅት ዐቅመ ቢስ የምትሆኑት ደግሞ፤ በግፊት ያልተገራችሁበት ወቅት ከመሆኑ የተነሣ ነው።

ታዲያ ለምንድን ነው ብዙዎቻችን ጫናው አጅግ ትልቅ አስኪሆን ድረስ ወደ አግዚአብሔር ከመመልከት የምንዘገየው? ይልቁንም አለመቻላችንን በተገነዘብንበት ቅጽበት ወዲያውኑ ወደ አርሱ ብንመልከት ነው የሚሻለን። የሚያስፈልገንንም ኅይል ወዲያውኑ እናገኛለን። ስለሆነም፤ እዲስ ጫና በሚገጥመን በየትኛውም ወቅት ወደ ኅይል ቀይረን በአግባቡ ልንጠቀምበት እንችላለን። ጫና በሚፈጠርበት በእያንዳንዱ ወቅትም ኅይላችን እያደገ ይሄዳል።

አግዚአብሔር ተፈጥሮአዊውን ፈጽሞ አያቆየውም፤ ትንሣኤ ያገኘውን ብቻ ነው የሚፈልገው። ተፈጥሮአዊውን አያሻሽለውም፤ ምክንያቱም አርሱ ለሙታን ሕይወት የሚሰጥ፤ ያልነበረውንም አንደ ነበረ የሚያደርግ አንደ ሆነ ቃሉ የሚመስከርለት አምላክ ነውና (ሮሜ 4፡17)። ካለመኖር ወደ መኖር ማምጣት የአግዚአብሔር የመፍጠር ኅይል ነው፤ ለሞተው ነገር ሕይወትን መስጠት ቤዝዎታዊ ኅይሉ ነው። አብርሃም አግዚአብሔር ያልነበረውን ወደ መኖር የሚያመጣ ምውት ለሆነውም ሕይወትን የሚለጥ አንደ ሆነ አምኗል። ሰው የራሱን ሕይወት ሊያድን ይወዳል፤ አግዚአብሔር ግን ያንን ሕይወት አይቀበለውም። ቢሰብረው ይመርጣል። ሰው በአግዚአብሔር ከተለበረ በኋላ፤ ፍጹም ረዳት የለሽ መሆኑን ለአርሱ ሲናዘዝ፤ ያ ሰው ከሞት ይነሣል። የሕይወትና የኅይል ምስጢርም ይህ ነው።

ብዙ ጫና ሲደርሰባችሁ፤ ሁልጊዜ ጫና ኅይል አንደ ሆነ ልታሰታውሱ ይገባል፤ ለሌሊትም አንደዚህ ዐይነት ጫናዎችን ልታለወግዷቸው አይገባም፤ በመልካም ልትቀበሏቸው አንጂ። ጫናችሁ በበረታ ቁጥር፤ ኅይላችሁም ይበረታልና። ሁሉን ማሸነፍ ትችላላችሁ፤ ታላው ጥንካሬም ታገኛላችሁ።

4. የሥራ ጫና

ብዙ የአግዚአብሔር ሥራዎች መልካም ውጤት ከመሰጠታቸው በፊት በጫና ውስጥ ሊያልፉ ግድ ነው። (አግዚአብሔርን የምታገለግሉ ሁሉ አዚህ ጋ ትኩረት ለጥታችሁ ተከታተሉ)። የሚያሳዝነው፤ ይህ ተሞክሮ ያላቸው፤ ወይም ተሞክሮው

እንዲኖራቸው ፈቃደኛ የሆኑት ጥቂቶች ናቸው። ታማኝ የሆኑቱ ግን፤ በዚህ ተሞክሮ ያለፉ ብቻ ሳይሆኑ፤ ወደ ፊትም እንኳ የበለጠ ተሞክሮ ይኖራቸዋል። ከዚህ በፊት ከነእኩቴው ዐልፋችሁበት የማታውቁ ከሆን፤ ከዚህ በኋላ ታልፉበታላችሁ። እግዚአብሔር የምትሠሩትን ሥራ በሞት ውስጥ ያሳልፈዋል። እግዚአብሔር ይህን የሚያደርገው በሞት ደስ ስለሚለው ሳይሆን፤ ይልቁኑ ሥራው በሞት ውስጥ ዐልፎ ትንሣኤን እንዲያገኝ ነው።

ብዙ የእግዚአብሔር ባሪያዎች በእገልግሎታቸው መጀመሪያ እካባቢ ከትጋታቸው የተነሣ ብዙ ሰዎች ሲድኑ፤ ሌሎች ሥራዎቻቸውም ሲበፋፉና ሲበረኩ ያያሉ። ነገር ግን ባልተለመደ መልኩ እንዲህ ዐይነቶቹ ሁኔታዎች ዘለግ ላለ ጊዜ አይቆዩም። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሥራዎቻቸው ውድቀት ያገኛቸዋል። ተመስክሮላቸው የዳኑት ሰዎች ዕድገት ማሳየት ያቆማሉ። ውሎ አድርጎ የሥራዎቹ መገታታቸው ሳያገሉ፤ ሠራተኞቹም ይታከታሉ፤ ሐሞታቸውም ይፈሰሳል። ራሳቸውን በእንዲህ ዐይነቱ አስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ ሲያገኙ፤ በጣም በእርግጠኝነት የሆነ ነገር ማድረግ ይፈልጋሉ፤ ነገር ግን ጎይላቸው አልቋልና አይችሉም። ከዚያ ግራ ይጋባሉ። የሆነ አስከፊ ጎጠኦት ሠርተን ነው እንጂ እንዲህም አይሆንብንም ነበር በማለት ማሰብ ሁሉ ሊጀምሩ ይችላሉ። በዚህ ወቅት ልባቸው ይዝላል። ምን ማድረግ እንዳለባቸውም አያውቁም። ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር የቱንም ሥራቸውን መባረክ የሚፈልግ ስለማይመለላቸው፤ እንዳችም ተስፋ እንደሌለ ያሰባሉ።

ነገር ግን ልክ በዚያ ወላኝ ወቅት ነው ልባቸውን ሊፈትሽ ከእግዚአብሔር ዘንድ ብርሃን የሚመጣው። ከዚያም ገና ከጀምሩ በሥራ ሲተጉ የነበረው እግዚአብሔር ብለው ይሁን ወይም ለራሳቸው ጥቅም - ከሌሎች ጋር ለመወዳደርም ይሁን በሙሉ ልባቸው እግዚአብሔር ከብር ለማምጣት ብቻ መሆን አለመሆኑን ያውቃሉ። ለማን ብለው በአውነት ሲሠሩ እንደ ነበር ይገነዘባሉ። እማኞች ሥራቸው ሲከናወን ወይም ሲባረክ ሲያዩ፤ ሲያደርጉ የነበሩት ሁሉ እግዚአብሔር እንደ ሆነ ሊሰማቸው ይችላል። የእንደ ለው ሥራ በጫና ውስጥ ሲያልፍ ብቻ ነው

ያ ሰው ሥራው እግዚአብሔር መሆኑን ወይም የራሱን ጥማት በሥራው ውስጥ የለገለገ መሆኑን መለየት የሚችለው።

ከላይ እንደተገለጸው ዐይነት ተሞክሮ ያላችሁ ሰዎች ሁኔታው ምን ያህል የሚያም እንደ ሆነ ታውቁታላችሁ። በእንደዚህ ዐይነቱ ወቅት ጫና እና ዐቅመ ቢሰነት ይለማችኋል፤ ለሰዚህ "እግዚአብሔር ሆይ፤ ለምንድን ነው ይህ የሆነው? እንድም ለው የማይድነው ለምንድን ነው? እማኞችሉ እንዲህ ምውት የሆኑት ለምንድን ነው?" ብላችሁ ከመጠየቅ በቀር እንዳችም ነገር ማድረግ አለከማትችሉ ድረስ ጫናው ሊበረታባችሁ ይታወቃችኋል። ከጫናው ከብደት የተነሣ እንደገና እግዚአብሔርን፤ "ምን ላድርግ? ከዚህ በኋላስ ወዴት ልሂድ?" ብላችሁ መጠየቃችሁ አይቀርም። የቀደመው ጎይላችሁ አሁን ላላችሁበት ሁኔታ በቂ እንዳልሆነ እና ያለፈው ተሞክሮአችሁ አሁን የሚያስፈልጋችሁን ነገር ለማርካት የማይበቃ እንደ ሆነ ማለትዋል ችላችኋል። ሥራችሁ በተቃናላችሁ ወቅት በድብቅ በራላችሁ ሙሉነት እንደ ተለማችሁ፤ መንፈሳዊ ኩራትን እንደ አስተናገዳችሁ፤ ለራላችሁ ከብር ቀናዒ እንደ ነበራችሁ፤ በሥራችሁ ከሌሎች ልቃችሁ ለመታየት እንደ ጓጓችሁ ምናልባት እግዚአብሔር አሁን ሊያሳያችሁ ይችላል። በእጭሩ፤ ብዙ ነገሮች እግዚአብሔር ሳይሆን ለሰዎች መሠራታቸውን፤ ከዚህም የተነሣ ሥራችሁ በሞት ውስጥ ማለፉ አስፈላጊ እንደ ነበረ ታስተውላላችሁ። አሁን፤ ሥራችሁ እንዲህ ዐይነቱን ጫና መቅመሱ ምን ያህል ጠቃሚ እንደ ሆነ ተረድታችኋል።

ሙሴ ራሱ፤ እግዚአብሔር ከመሥራቱ በፊት ግዝረት ምን ማለት እንደ ሆነ መማር ነበረበት። በእንደ ወቅት፤ ሙሴ ገና "የደም ሙሽራ ሰላልነበረ" እግዚአብሔር ሊገድለው ፈልጎ ነበር፤ ይኸውም ይህንን ደም መፍሰስ የሞላበትን ልማድ ትቃወም ከነበረችው (የባሏ ሕይወት አደጋ ላይ መውደቁን ሲታይ ግን ካደረገችው) ከሚለቱ ሲገራ የተወለደውን ልጁን ሳይገርዘው በመቅረቱ ነበር (ዘጸ. 4፡24-26ን ይመለከቷል)። ጌታ አሁን ሙሴን እየለየበት ባለው ሥራው ውስጥ ሥጋ እንዲመሰግ አይፈቅድም። ሥራው ቢሞት፤ የሚድን ባይኖር፤ ወንድሞች ሁሉ ቢበተኑ ደንታ የማይለጣችሁ አለከትሆኑ ድረስ እግዚአብሔር ጫና

አንዲደርሰባችሁ ይፈቅዳል። ምክንያቱም ሥራው ብቻ ሳይሆን ሁሉም ነገር የአግዚአብሔር አንጂ የአናንተ ሰላልሆነ ነው። በዚያን ወቅት፤ አግዚአብሔር ስሙን ማከበር አስከቻለ ዘንዳ፤ ሥራውንም ሆነ ሌላውን ነገር ሁሉ ቢያጠፋው ለአናንተ ልዩነት አንደማይፈጥር ትነግሩታላችሁ። ያኔ አግዚአብሔር በሠራተኞቹ ሁሉ ሕይወት ውስጥ አስቀድሞ ሊያጠናቅቀው የሚፈልገው መርሕ በሆነው በሞት ውስጥ ማለፋችሁ አሙን ይሆናል። ከዚያም በኋላ አግዚአብሔር የሥራውን ሽክም አንደ አዲስ በአናንተ ላይ ያስቀምጣል።

ይህ ከቀድሞው ምንኛ የተለየ ነው! ቀድሞ ሥራው የአናንተ ነበረ፤ ለራሳችሁ ጥቅም ስትሉ ነበር የምታደርጉት። አሁን ግን የአግዚአብሔር ነው፤ ጥቅማችሁ ተሟላ አልተሟላ ችግር የለውም። ሥራው የአግዚአብሔር ነው። ሁሉንም ነገር አርሱ ሊይዝ ይገባል። ከአንግዲህ የአናንተ አይደለም። ስለዚህ ይህ አዲስ ሁኔታ ሊፈጠር፤ አግዚአብሔር በአንዲህ ዐይነቱ ጽልመታዊና ደረቅ ሁኔታ ውስጥ ሥራውን መሥራት ትችሉ ዘንድ ጎይል አንዲሰጣችሁ ትጠይቁታላችሁ። ለተወሰነ ጊዜ በጫና ውስጥ እንደ ነበራችሁ ታውቃላችሁ፤ ስለሆነም ሥራውን አንዲያነቃቃ ትለምኑታላችሁ። ብዙም ሳይቆይ አዳዲስ ለውጦች ይመጣሉ! ሁኔታዎች እንደ ገና መቃናት ይጀምራሉ፤ ሥራውን የሠራችሁት አናንተ አለመሆናችሁን፤ ይልቁኑ አግዚአብሔር በአናንተ በኩል አንደ ሠራው ያኔ ወደ ማስተዋል ትመጣላችሁ። በውጤቱም፤ በላያችሁ ላይ የነበረው ጫና ሥራውን ለመሥራት አዲስ ጎይል ይሰጣችኋል። አስቀድሞ ሥራውን የምትሠሩት አናንተ ነበራችሁ፤ አሁን ግን ሥራውን በሞት በኩል ወደ ትንሣኤ አምጥቶታልና ሥራውን የሚሠራው ራሱ አግዚአብሔር ነው። ከዚህም በኋላ ሥራውን የሚያግደው አንዳችም ነገር የለም።

ብዙ አገልጋዮች ራሳቸውን በአግዚአብሔር አጅ ውስጥ ለማኖር ፈቃደኛ አለመሆናቸው አጅግ ያሳዝናል። ግና ታማኝና ታላሽ የሆነ አገልጋይ ሁሉ ጠንከር ካለ ጫና ነጻ አንደማይሆንና በየዕለቱ አልጋ በአልጋ የሆነ መንገድ አንደማይኖረው ግልጽ ሊሆን ይገባል። በአንድ ወቅት አንድ ሰው አንድን አገልጋይ በሻንጋይ የነበረውን ጊዜ እንዴት አንዳሳለፈ - ቀኖቹ ምን ያህል ምቹ እንደ ነበሩና እንዳች

ፈታኝ ሁኔታ ገጥሞት ያውቅ አንደ ሆነ ጠየቀው። ይህም ወንድም፤ “ምንም ዐይነት ፈተና ሳይደርሰበት ቀኖቹን ሁሉ በተደላ የሚያላልፍ ጌታ የሚጠቀምበት ሰው አለን?” ብሎ ጥያቄውን በፈገግታ መለሰለት።

ጎይላችን ከደረሰብን ጫና አይልቅም። አግዚአብሔር የሰፈረልን ጫና ትልቅ በሆነ መጠን፤ ጎይሉም በውስጣችን ይበልጥ አየጠነከረ ይመጣል። በሞት ውስጥ ማሳለፍ የአግዚአብሔር አሠራር ነው። በሞት ውስጥ ሳያልፍ፤ ሰው ምንም ማድረግ አይችልም። በጣም የምፈራው ነገር ብዙ ሰዎች የሚደርሰባቸውን ጫና በአግባቡ አለመጠቀማቸው ነው፤ ቁላቁሶችን ለማንቀሳቀስ በአግባቡ ጥቅም ላይ ከመዋል ይልቅ በፈለ ውሃ መሸጫው ሱቅ ውስጥ ባዘኖ አንደ ቀረው አንፋሎት። ባለፉት ሁለት ዓመታት አንድ ነገር በጥልቀት ይሰማኛል፤ ይኸውም ጫና የጎይል ገባር መሆኑ ነው። እንደዚህ ዐይነት ተሞክሮ ካላችሁ፤ ጎይላችሁ ሁሉ ከጫና የተነሣ ብቻ ሊገኝ እንደሚችልና ከሰዎች ጋር ባላችሁ መስተጋብርም በአናንተ የተገለጠው ጎይል ምክንያቱ ጫና አንደ ሆነ ትሰማላችሁ። አንድ ቀን በጌታ ፊት በምንቆምበት ጊዜ፤ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር በነበረበት ወቅት ያለፈበት ጫና፤ ሐዋርያት የተቋቋሙት ጫና እና አግዚአብሔር በጎይል የተጠቀመባቸው ሰዎች ሁሉ የደረሰባቸው ጫና ምን እንደ ነበረ በሙላት እንረዳለን።

5. የጠላት ጫና

በአሁኑ ጊዜ ብዙ ለማኞች ለአጋንንታዊ ጫና ግድ የለሾች ናቸው። ሆኖም ጠላት በአካባቢያችን እንዲሁም በሕይወታችን ከፋ ሥራዎችን መሥራት ይችላል። ክርስቲያኖች ብዙ ጊዜ ለምን የአእምሮአቸው ሐሳብ እንደሚዘበራረቅ እና ለምን በአካባቢያቸው ብዙ የታወከ ነገር እንደሚኖር አይገነዘቡም። እንዳንዶቹ በአግዚአብሔር የተፈቀዱ ሲሆኑ፤ ሌሎቹ ደግሞ ጠላት የሚፈጽማቸው ጫና ማሳደሪያ ሥራዎች ናቸው።

በየጊዜው በሐሳብ ባሕር የሚዋትት አንድ ወንድም ነበረ። በአንድ ነገር ላይ ትኩረት ማድረግ አይችልም። ጉሮሮውን በመቁረጥ ራሱን ለማጥፋት አስከፊረት

ድረስ ነገሩ ሥር እየለደደ ሄደ። ነገሩን ለእኔ ሲያዋቅር፤ እንዲህ ዐይነቱ ሐሳብ ከራሱ የመነጨ፤ ወይም ከእግዚአብሔር የተሰጠው፤ ወይም ጠላት ወደ እእምሮው የሰገሰገው እንደ ሆነ ጠየቅኩት። ከእግዚአብሔር ሊመጣ እንደማይችል ግልጽ ነው። ስለዚህ የዚህ ነገር መንሥኤዎች ወደ ሁለት ዝቅ አሉ፤ ስለዚህ ሐሳቡ ከእርሱ ካልሆነ፤ ከጠላት መሆን አለበት። ከዚያም ይህን ወንድም የራሱን ሐሳብ ከጠላት ሐሳብ እንዴት እንደሚለይ ጠየቅኩት። ጉሮሮውን የመቁረጥ ሐሳብ በእርሱ እእምሮ ውስጥ የተጠነሰሰ ሲሆን፤ ስለ ነገሩ ከዚህ በፊት ያሰብበት እንደ ነበረ ገለጽኩለት። ስለዚህ ጉዳዩን ከዚህ በፊት አስበበት ያውቅ እንደ ሆነ ወይም ሌላ እካል ሐሳቡን አብሮ ወደ እስጉብቶበት እንደ ሆነ በትሕትና ጠየቅኩት። እንደዚህ ዐይነት ነገር ፈጽሞ አስቦ እንደማያውቅ በመንገር ጥያቄዬን መለለልኝ። ስለዚህ እንዲህ ዐይነቶቹ ሐሳቦች ከለይጣን የመጡ መሆናቸውን ነገርኩት። ይህ ልንገነዘበው የሚገባ መርሐ ነው። ነገሩን እናንተ ራሳችሁ ናችሁ ያሰባችሁት ወይስ ሐሳቡ ወደ እእምሮአችሁ መጥቶ ከመመስገን በፊት ሌላ እካል ለእናንተ ያሰናዳላችሁ ነው? እናንተ ራሳችሁ ብቻ ያሰባችሁት ከሆነ የእናንተ ነው፤ ያለበለዚያ ግን ከጠላት የመጣ እንደ ሆነ ላረጋግጥላችሁ እወዳለሁ።

ለጠላታችን ልንለሳለስ አይገባም። በምድር ላይ ለመጀመሪያ ጊዜ ለጠላት ትኩረት የሰጠ ሰው ቢኖር፤ የኋላ ኋላ ጎጠኦትን ወደ ምድር ያስገባቸው ሄዋን ናት። እንዳንድ ከርስቲያኖች በተደጋጋሚ ከጠላት ጋር አስጥ አገባ ውስጥ ይገባሉ። ጌታችን ኢየሱስ በምድር ላይ በነበረበት ወቅት፤ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ ጠላት ማረጋገጫ ለመስጠት ሲሞከር ምን ነበር ያደረገው? ጠላቱ እንዲናገር አልፈቀደለትም። ልማዳዊ እማኞች ጠላት እንድ ወይም ሁለት ሐሳቦችን ወደ እእምሮአቸው ሲያስገባ ብዙም ከቁምነገር ላይወሰዱት ይችላሉ። ሆኖም ጠላት ቀስ በቀስ ሐሳባቸውን ሙሉ በሙሉ ሲቆጣጠረው ውጤቱ ምን ያህል እስከፊ እንደሚሆን በወቅቱ ውሎ አድሮ እእምሮአቸው የሰይጣን ሐሳብ መቀፍቀፊያና ዘላቂ መጠቀሚያ ይሆናል። እንዳንድ ከርስቲያኖች ከነጭራሹ ሐሳባቸውን እንዴት መቆጣጠር እንዳለባቸው አለማወቃቸው እንዴት የሚያላዝን ነው። ሐሳባችንን

መቆጣጠር መማር ስንጀምር ብቻ ነው ተግባሩ ምን ያህል ከባድ እንደ ሆነ የምንገነዘበው።

ሕመምን በተመለከተ፤ ብዙ ሕመሞች ተፈጥሮአዊ ሕጎችን ከመጣላችን የተነሣ እንደሚመጡ ዕውቅና እንለጣለን። ከጠላት ግፊት (ጫና) የተነሣ የሚመጡ ሌሎች ሕመሞችም መኖራቸውን ግን ልታውቁ ይገባል። ይህንን ደግሜ ብናገረው አመርጣለሁ - ሁሉም ሕመሞች ከሰይጣን ይመጣሉ አላልኩም፤ እንዳንዶቹ ከእርሱ ናቸው ነው ያልኩት። ለምሳሌ፤ የኢዮብ ቁለል የጤና አጠባበቅ ጉድለት ያመጣው ላይሆን ከጠላት የመጣ ነበር።

እንዳንድ ወገኖች በሕይወታችን የሚከሰቱትን እንዳንድ ሁኔታዎች ተፈጥሮአዊ ከሰተቶች አድርገው ይቆጥሯቸዋል። ነገር ግን እንዲህ ልንጠይቅ ይገባል። የኢዮብ ልጆች እንዲሞቱ ምክንያት የሆነው ቤት በታላቅ ዐውሎ ነፋሳ ተመትቶ መደርመሱ ተፈጥሮአዊ ከሰተት ብቻ ነበርን? የኩባቶቹ በድንገት መሰረቅና የበጎቹ ከለማይ በወረደ ላሳት መበላት ድንገተኛ አደጋ ብቻ ነበር? የእግዚአብሔር ቃል እንደሚነግረን እነዚህ ከሰተቶች ከጠላት የመነጨ እንደ ሆኑ ሁላችንም እናውቃለን። በሕይወታችን ውስጥ የጠላትን ጫና (ግፊት) የሚያሳዩ ብዙ ነገሮች ሊኖሩ እንደሚችሉ ማስተዋል ያስፈልገናል። እንዳለመታደል ሆኖ ብዙ አማኞች ስለዚህ እውነታ ግንዛቤ የላቸውምና ያለ እንዳች እልባት ያልፏቸዋል።

በእንድ ወቅት በርካታ ወንድሞች ባቡር ውስጥ ለወንጌል ምስክርነት ትራክት እያደሉ ሳለ ፊቱ በምሬት የተሞላ እንድ ከርስቲያን አገኙ። ምክንያቱንም ሲጠይቁት፤ ነጋዴ እንደ ነበረና ለብዙ ዓመታት በቤተ ሰቡ አና በንግዱ ላይ ተደጋጋሚ ውድቀት እየተከሰተ ላላሩን እንዳሳየው ነገራቸው። በዚያ ሰዓትም የነበረበት ሁኔታ በጣም እስከፈ በመሆኑና ከዚህ አበሳ የሚወጣበት ምንም ዐይነት መንገድ ስላልታየው ራሱን ለማጥፋት ወስኗል። በዚህ ባቡር የተሳፈረውም ራቅ ወዳለ ስፍራ ሄዶ ሕይወቱን ለማጥፋት አለቦ ነው። እነዚያ ወንድሞች ይህ የጠላት ሥራ እንደ ሆነ ወዲያው ገባቸው። ስለዚህ እነዚህ መጥፎ አጋጣሚዎች ድንገተኛ ወይም በሌላ እካል በምስጢር የተቀነባበሩ ስለ መሆናቸው የእርሱ መረዳት ምን

እንደ ሆነ ጠየቁት። ለጥቂት ደቂቃ ካሰበ በኋላ፤ ይህ እማኝ እነዚህ ነገሮች ከጀርባ በሆነ አካል እንደተቀነባበሩ መገንዘቡን ተናገረ፤ በዳማ ጨዋታ ጊዜ እንደሚደረገው እያንዳንዱ እርምጃ ከጀርባው ሄራ የሚገነጥን የሆነ እጅ ያለበት ይመስል ነበር። ባልንጀሮቼም ይህ የጠላት ሥራ እንደ ሆነ ነገሩትና ዲያብሎስን እንዲቃወም መከሩት። ከዚያም በጉዳዩ ላይ እዚያው ባቡር ውስጥ አብረውት ጸለዩ።

ይህ ወንድም ወዲያውኑ ወደ ቤት ተመለሰ፤ ቤት ከተመለሰ በኋላም ከቀን ወደ ቀን ጠላትን እንዴት እየተቃወመ እንደሆነና ሌሁን ያለበት ሁኔታ ምን ያህል እያደር እየተሰተካከለ እንደሚገኝ የሚገልጽ ደብዳቤ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ለእነዚህ ወንድሞች ጻፈላቸው። ምንም እንኳን ገና ሙሉ በሙሉ እንዳላገገመ ቢያምንም፤ ነጻ ሰላወጣው እግዚአብሔርን አመሰግኗል።

ጠንከር አድርጌ መናገር የፈለግሁት፤ የጠላትን ጫና ማሳደሪያ ዘዴዎች ሰዎች ለመቃወም መስነፋቸውን ነው። በመጀመሪያ ሰይጣን ምናልባት አንድ ወይም ሁለት ሐሳብ ያቀበላችሁ ይሆናል፤ ውሎ አድሮ ግን ከተቻለ ቤተ ሰባችሁን እና አካባቢያችሁን ጨምሮ ሁለንተናችሁን ያበላሻል። ጫና እየተደረገባችሁ ነው፤ እናንተ ግን አትቃወሙም። ይህ እደገኛ ስሕተት ነው። ለተቃውሞ ጎይል ማግኛ እንዲሆናችሁ ጫናውን ልትጠቀሙበት ይገባል። ከምትችሉት በላይ ስትሸከሙ፤ ጠላትን ልትቃወሙ ይገባል። በዚያ ወቅት መውጫ መንገድ ታገኛላችሁ። ብዙ ጊዜ ጠላትን የምንቃወምበት ጎይል የለንም፤ ከምንችለው በላይ ግፊት ሲመጣብን ግን ጠላትን መቋቋም የምንችልበት ጎይል በውስጣችን ሲነሣ እናገኛለን።

ሰለሆንም በየትኛውም ጊዜ የጠላት ጫና ሲደርስብን፤ እንዲህ ዓይነቱ ጫና ፋይዳ ቢሰ ነው ብለን እንዳናስብ፤ ይልቁኑ ጎይል ያሰገኛልናልና ጫናውን ልንጠቀምበት ይገባል። ከዚህ በኋላ እንዴት ጫናን በእግባቡ መጠቀም እንዳለብን ካወቅን፤ ጫና በመንገዳችን እንደማይቆም ሁልጊዜ እናስታውሳ። በእርግጥ ጫናው ታላቅ በሆነ መጠን ለመቃወም የሚያስችለን ጎይልም ታላቅ ይሆናል። ጠላትን መቃወም እንድንችል ጌታ ይርዳን።

፳ - የተሸነፈ ጻድቅ ሰው

ደግሞም ጎጠኢት ሰሚያደርጉ ሁሉ ምሳሌ እንዲሆኑ የሰዶምንና የጥራን ከተሞች እመድ እስኪሆኑ ድረስ እቃጥሎ ከፈረደባቸው፤ ጻድቅ የሆነውንና በዐመፀኞች ሴሰኛ ድርጊት እየተሣቀቀ የኖረውን ሎጥን ካዳነ፤ ያ ጻድቅ ሰው በእነርሱ መካከል ሲኖር በሚያየውና በሚሰማው ነገር ነፍሱ ዕለት ዕለት በዐመፀኛ ድርጊታቸው ብትጨነቅም ...። (2ጴጥ. 2፥6-8)

ተሸነፎ የነበረን፤ ሆኖም ጻድቅ የነበረን ሰው ታሪክ ማቅረብ እፈልጋለሁ። የተሸነፉም፤ ያሸነፉም ጻድቃን አሉና። ከእነሹ ጻድቃን ተርታ መሆን ካለብን፤ የዚህን የተሸነፈ ጻድቅ ሰው ታሪክ ቆንጠጥ ያለ ማስጠንቀቂያ አድርገን ልንወሰደው ይገባል።

ይህ የተሸነፈ ሰው ሎጥ ነው። በየዕለቱ በሚያያቸው እና በሚሰማቸው ሥርዐት አልባ ተግባሮች የሚበላጭ ጻድቅ ሰው ነበር። ጻድቅ ሆኖ ሳለ፤ ለምንድን ነው ታዲያ ተሸናፊ የሆነው?

ታዋቂም ሆነ አግራሞት የሚያጭር ሰው ያልነበረው ሎጥ በአርግጥም ማን እንደ ነበር አስኪ እንመልከት። በመሠረቱ ሎጥን ልናውቀው የቻልነው ታዋቂ ከነበረው እጎቱ አብርሃም የተነሣ ነው።

የሎጥ ጅማራ

"ታራ ልጁን አብራምን፤ ሐራን የወለደውን የልጅ ልጁን ሎጥን እንዲሁም የአብራምን ሚስት ምራቱን ሦራን ይዞ ወደ ከነዓን ለመሄድ በከለዳውያን ምድር ከምትገኘው ከፀር አብረው ወጡ፤ ነገር ግን ካራን በደረሱ ጊዜ በዚያ ተቀመጡ" (ዘፍ. 11፥31)። የሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 7ን በተጨማሪ ሰናነብ፤ አብራም ወደ

ካራን ከመምጣቱ በፊት ገና በመሰጸጠምያ ሳለ አግዚአብሔር ተገልጦለት፤ ከአገሩና ከወገኑ ተለይቶ አርሱ ወደሚያሳየው ምድር አንዲወጣ ሲጠራው አንመለከታለን። ሰለዚህ አብራም ወደ ከነዓን ሰመሄድ ከከለዳውያን ምድር ወጣ። ሆኖም አባቱ ብቻ ሳይሆን የወንድሙ ልጅ ሎጥም ተከተለው። ከዚህም የተነሣ የሎጥን ጅማሬ አንድ አንድ መጋቢ ወይም አማኝ ቤተ ዘመድ አድርገን ልንወሰደው እንችላለን። አግዚአብሔርን የሚፈራው አጎቱ ከከለዳውያን ምድር ከምትገኘው፤ ምግባረ ብልሹ ሰዎች የሞሉባትና በአግዚአብሔር የተፈረደባት ከተማ ከነበረችው ዑር መውጣት ሰለ ነበረበት ሎጥም ተከትሎት ዑርን ሰቆ ወጣ። አጎቱ አብራም ወደ ከነዓን ሰመሄድ ሲወሰን፤ ሎጥም ወደ ከነዓን ተከትሎት ሄደ።

በአይሁድ ትውፊት አንደሚነገረው፤ የታራ ቤት የጣዖት መሥሪያ ቤት ነበር። ከዚህ ጋር በተያያዘ በመጽሐፈ ኢያሱም የሚከተለው መረጃ አንድ ተቀመጠ ልብ እንበል፡- “ኢያሱም ሕዝቡን ሁሉ እንዲህ አሳቸው፤ ‘የአሰራኤል አምላክ አግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘የቀድሞ አባቶቻችሁ፤ የአብርሃምንና የዩኮርን አባት ታራን ጨምሮ ከብዙ ዘመን በፊት ከወንዙ [ኤፍራጥስ] ማዶ ኖሩ፤ ሌሎችን አማልከት አመለኩ። አኔ [አግዚአብሔር] ግን አባታችሁን አብርሃምን ከወንዙ ማዶ ካለው ምድር አምጥቼ፤ በከነዓን ምድር ሁሉ መራሁት ...” (24፡2፤ 3)። አጎቱ አብራም ከዚህ በኋላ በአግዚአብሔር የተሰየ ሕይወት ለመኖር ከዚያ ምድር እንደሚወጣ ሲሰማ፤ ሎጥ ከዑር ወጥቶ አብራምን ተከተለው።

ይህን ከሚያነብቡ ሰዎች መካከል፤ የአግዚአብሔርን ጥሪ በግላቸው ያልሰሙ፤ ነገር ግን የአግዚአብሔርን ጥሪ ሰምተው የወጡ ዘመዶቻቸው ከዓለም ይዘዋቸው የወጡ ሰዎች ምናልባት ሊኖሩ ይችላሉ። ሎጥ ራሱ የአግዚአብሔርን ጥሪ የሰማ ሰው አልነበረም፤ ሰምቶ የወጣውን አጎቱ አብራምን እንዲሁ ተከትሎ የወጣ እንጂ። ምናልባት አባታችሁ ወይም ወንድማችሁ ወይም አጎታችሁ ወይም ሚስታችሁ እምነው፤ ከዚያም አናንተም የአነርሱን ፈለግ በመከተል አምናችሁ ይሆናል። እንዲያ ከሆነ እናንተም ሎጥ ናችሁ ማለት ነው። ከቤተ ሰባቶችሁ መካከል አንዱ

ሲያምን የአርሱን ፈለግ ያለመከተል መጥፎነት እና አንድ አርሱ የማመን ደግሞ መልካምነት ታይቷችሁ ሊሆን ይችላል።

በዚህ ረገድ ሎጥ መልካም አድርጓል፤ እጎቱን መከተል ብቻ ሳይሆን፤ አርሱ ራሱም ጻድቅ ሆኖ ነበርና። ሰለዚህም አብራምን በንምቱ አማኝ፤ ሎጥን ደግሞ በሰጋ አማኝ ልንመስላቸው እንችላለን። በሥጋ የተዛመዱ ሰለ ነበሩ አንድ ዐይነት አምነት ነበራቸው። የእነዚህ ሰዎች ጅማሬ በእርግጥ አጅግ አበረታች ነበር። ኋላ ሳይ ግን ተለያዩ፤ መንፈሳዊ ጉዟቸውም ለየቅል ሆነ። ለምን?

የሎጥ ምርጫ

“ከአብራም ጋር አብሮት ይጓዝ የነበረው ሎጥ በጎች፤ ከብቶችና ድንኳኖች ነበሩት። ሆኖም ሁለቱ አንድ ላይ ሲኖሩ ሰፍራው አልበቃቸውም፤ ንብረታቸው አጅግ ብዙ ሰለ ነበር፤ አብረው መኖር አልቻሉም” (ዘፍ. 13፡5-6)። ሥቃይን አብሮ መካፈል ሁልጊዜ ቀላል ነው፤ ብልጥግናን መካፈል ግን አጅግ አስቸጋሪ ነው። እነዚህ ሁለት ሰዎች ከዑር አብረው ወጥተው ነበር ወደ ከነዓን አብረው የገቡት። ከዚያም ንብረቶቻቸው አጅግ አስኪበረከቱ ድረስ አግዚአብሔር አብዝቶ ባረካቸው። ከንብረታቸው መበራከትም ጋር አብሮ ችግር መጣ። የሰፈሩበት ምድር ሁለቱንም ለማኖር በቂ አልነበረም። የግጦሽ ስፍራው የሚበቃው ሰአንድ ሰው መንገድ ብቻ ነበር።

ምንም እንኳ አነርሱ አርሰ በአርሳቸው ከፉ ባይነጋገሩም፤ በግጦሽ መሬት ችግር ምክንያት አገልጋዮቻቸው ተጣልተዋል፤ “ይህም በመሆኑ በአብራምና በሎጥ አረኞች መካከል ከልብ ጠብ ተፈጠረ” (ቁ. 7)። እያንዳንዱ ወገን ያንኑ የግጦሽ መሬት “የአኔ ነው” ይላል። “ንብረታቸው አጅግ ሰለ በዛ አብረው ለመኖር አልቻሉም። አንድ አብራምና ሎጥ ሁሉ ዛሬም ብዙዎች ከከለዳውያን ዑር አብረው ይወጣሉ፤ ነገር ግን ወደ ከነዓን በደረሱ ጊዜ ወደ ጠብ ያመራሉ።

ዓለምን የሚወክሉ ብዙ ስፍራዎች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መጠቀሳቸውን እግረ መንገዴን መናገር እፈልጋለሁ። ሰምሳሌ፤ የከለዳውያን ምድር “የዓለምን ግራ

መጋባት፤ ሰዶምና ገሞራ የዚህን ዓለም የጎጠኦት ደስታ፤ ግብፅ ደግሞ በጎይሰኛ የሰይጣን ተጽዕኖ ሥር ያለን ዓለም ይወከላሉ። ሦስቱም ቦታዎች ዓለምን ይወከላሉ፤ ሆኖም እያንዳንዳቸው የሚያሳዩት አንድ ልዩ ገጽታ አለ። ሎፕ ግራ የተጋባውን የክለዳውያንን ምድር ለቅቆ ለመውጣት ፈቃደኛ ነበር፤ ወደ ከነዓን ከደረሰ በኋላ ግን ምንም ነገር ለመተው ፈቃደኛ አልነበረም። አቤት ይሄን መሳይ ክርስቲያኖች አንዴት ብዙ አንደሆንን? ጌታን ካመንን በኋላ፤ በመንፈሳዊው ዓለም ዝናን እና ከበሬታን ለመተው እናመነታለን። ከዚህም የተነሣ ነው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሽኩቻ የሞላው።

አብራምም ሎፕን እንዲህ አለው፤ “እኛ ወንድማማቾች ነንና በእንተና በእኔ ወይም በእረኞቻችን መካከል ጠብ ሊኖር አይገባም። ይኸው እንደምታየው እገሩ ሰፊ ነው፤ ብንለያይ ይሻላል። እንተ ግራውን ብትመርጥ እኔ ወደ ቀኝ እሄዳለሁ፤ እንተ ቀኙን ብትመርጥ፤ እኔ ወደ ግራ እመራለሁ” (ቁ. 8-9)። ክርስቲያኖች የሚወድቁበት እንዲ ነገር አብረው መኖር አለመቻላቸው ነው። ኅብረት ማድረግ እቅድቸውና ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር አብሮ ለመሆን ቸግሯቸው ራሳቸውን ሰታገኙ፤ ወይም የሥጋ ወንድሞቻቸው በክርስቶስ ወንድሞቻቸው ከሆኑት ይልቅ እንደሚሻሉ አሰባቸው ራሳቸውን ሰታገኙ፤ ወይም ክርስቲያኖችን ከማግኘት ሽሽታቸው ራሳቸውን ሰታገኙ - እነዚህ ሁሉ መንፈሳዊ ሕይወታቸው ላይ የሆነ ቸግር እንዳለ የሚያሳዩ ናቸው። ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር ኅብረት ከማድረግ መጉደላቸው የመሸነፋቸው ግልጽ ምልክት ነው።

ሰሐተቱ ሁሉ ያለው በሎፕ በኩል ነው። አብርሃም የቤተ ዘመዱ መሪና ራሱ ነበር፤ ሎፕ ግን ገና ወጣት ነበር። ከዚያም ሌላ፤ የሎፕ ንብረቶች ሁሉ በአርግጥ የመጡት በእግራት በኩል ነበር። እረኞቹ ከአብራም እረኞች ጋር ጠብ እንዲፈጥሩ መፍቀድ አልነበረበትም። አብራም መታገል እንደሌለበት ተረድቷል፤ ይህም እንደ ድል ተቆጥሮለታል። ሎፕ ከእግራት ከሚለያይ የራሱ በጎችና ከብቶች በራሱ እንደሚሻሻል ማሰብ ይገባው ነበር። በከነዓን በእግዚአብሔር የሚያምን አንድ ቤተ ሰብ ብቻ ነበር ያለው፤ ታዲያ ያንን ቤተ ሰብ ተለይቶ ወደ መሄድ ውሳኔ አንዴት ሊደርስ

ቻለ? ነገር ግን በሚያሳዝን ሁኔታ፤ ሎፕ ነገሩን በዚህ መልኩ አላሰበውም። ለበጎቹና ለከብቶቹ የሚያስፈልገው የግጦሽ መሬት ከቤተ ሰብ ኅብረት ይልቅ ጠቃሚ እንደ ሆነ አሰበ። ከብቶቹንና በጎቹን ከሚያጣ ይልቅ ከእግራት ጋር ያለውን ኅብረት ቢያጣ ተሻለው፤ ንብረቱን ከሚያጣ መንፈሳዊ ሕይወቱ ሳይነቃቃ ቢቀር ተሻለው፤ የከብት ወይም የበጎች መንጋውን ከሚተው እግዚአብሔርን የሚፈራውን እግራትን አብራምን መተው ተሻለው። ከሁሉም የከፋው ግን፤ አጎቱ ምርጫ ሰጥቶት ሳለ፤ ከሁሉቱ እካባቢዎች የተሻለውን ሰራሱ መርጦ ለእግራት የማይረባውን መተው ነው።

ለእዚህ “ሎፕ ዐይኑን እቅንቶ ሊመሰክት፤ የዮርዳኖስ ረባዳ ሜዳ እንደ እግዚአብሔር (ሀዘ) ገነት፤ በዞዓር እቅጣጫ እንደ ግብፅ ምድር ውሃማ ቦታ ሆኖ እገኘው” (ቁ. 10)። እዚህ ጋ ገንዘብ ወይም ብልጣትና ይበልጥ ግምት እንደ ተሰጠው መረዳት ይቻላል። ቀደም ብለን፤ በጅማሬው በድፍረት እግራትን የተከተሰ ጉበዝ ተመልክተን ነበር። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ግን፤ የዓለምን ጣዕም ሲያጣጥም እንመለከታለን። እሁን ሎፕ በእግዚአብሔር ያለውን እምነትና ከቅዱሳን ጋር ያለውን ኅብረት ወደ ጉን መተው እንደሚሻሻል በማሰብ ሳይወሰን፤ የአብራም ከብቶችና በጉች መልካም የግጦሽ ሜዳ ባይኖራቸው ደንታ የሌለው መስሎ ይታያል - “ሎፕ የዮርዳኖስ ረባዳ ሜዳ በሙሉ መርጦ ወደ ምሥራቅ አመራ”። የሰም፤ ሎፕ ስለ ራሱ ብቻ ነበር የሚያሰበው።

ታሪኩ እዚህ ቦታ ሳለ፤ እናንተ በጌታ ካመናቸው ምን ያህል ጊዜ እንደ ሆናቸው ልጠይቃቸው አልሻም፤ ይልቁኑ እግዚአብሔር ዛሬ በፊታቸው ሁለት መንገዶችን እንዳስቀመጠ ነው ልነግራቸው የምፈልገው። በፊት ለፊታቸው ይህን ዓለም እና የተስፋዪቱን ምድር ከነዓንን አስቀምጧል። ከዚያም እንጂት እንደምትመርጡ ለማየት አየጠበቀ ነው።

ሎፕ አሰከ ዞዓር ድረስ ያለውን፤ “እንደ እግዚአብሔር ገነት” የሆነውን የዮርዳኖስ ረባዳ ሜዳ ወሰደ። በእርግጥ እውነት ነው፤ እንደ እግዚአብሔር ገነት ነበር። ሰነገሩማ ዓለም እንዲህ አይደለችምን? ሰዶምና ገሞራ ዓለማዊውን የጎጠኦት

ደስታ ይወከላሉ። አቤት የዚህ ዓለም ሰዎች በኅጢአት ውስጥ ያለን ደስታ ምንኛ እንደሚፈልጉ!

ሎጥ የዮርዳኖስን ረባዳ ሜዳ በሙሉ መረጠ (ቁ. 11)። ሎጥ የዮርዳኖስን ረባዳ ሜዳ ሁሉ መርጠ የሄደው፣ ልክ እንደ ዓለም ቢታው የራሱ ደስታ፣ በረከት እና ግርማ ሰላለው ነበር። ታዲያ እንደ አግዚአብሔር ገነት አልነበረም? በአንድ ወቅት አንድን በኅጢአት የወደቀ ወንድም ኅጢአቱን ሲሠራ ምን እንደተሰማው ጠየቅሁት። “ለጥቂትም ጊዜም ቢሆን የገነትን ደስታ የቀመለኩ ያህል ነበር የተለማኝ” አለኝ። አንድ ለው ለመጀመሪያ ጊዜ በጌታ ሲያምን፣ ብዙ ነገሮችን ለማድረግ አይደፍርም። ጌላ ላይ ግን፣ ኅጢአት ሲያደርግ በኅጢአት ውስጥ ደስታን ሊያገኝ ይጀምራል። ለሎጥ፣ ሰዶምና ጉሞራ የአግዚአብሔር ገነት መሰለውት ነበር። ለአኛም ዓለም የምትታየን ልክ እንደዚያው - ገነት መሰለ ይሆንን?

ሆኖም በቁጥር 10 ላይ እንደምንመለከተው፣ ሰዶምና ጉሞራ ለሎጥ “እንደ ግብፅ ምድር” መሰለውም ታይተውታል። ለአንድ አማኝ፣ ዓለም እንደ አግዚአብሔር ገነት ብቻ ሳይሆን፣ እንደ ግብፅም እንደምትመስል ኅሊናው ልዩነቱን የሚያሳየው መሆኑ አንዴት የሚገርም ነገር ነው፤ ስለዚህ ደስታ ቢኖረውም ሥቃይም አብሮት አለ። የአስራኤል ልጆች በግብፅ ባሪያዎች እንደ ነበሩና በአሠሪዎቻቸው አሰቃቂ መከራ ይደርሰባቸው እንደ ነበር ልናስታውሳ ይገባል። በአስቃቂ ሁኔታ ጫና ይበዛበቸውና ይገረፉ ነበር። ጡብ ለመሥራት አለፈላጊ የሆነው ጭድ ላይቀርብላቸው ጡብ እንዲሠሩ አንኳ ይገደዱ ነበር። ለዚህም ነበር አስራኤላውያን ከግብፅ መውጣትን የፈለጉት። ዓለምን ለሚወዱ ይህ ጥሩ ማላያ ነው፤ በአግዚአብሔር ገነት ያሉ አሰኪመሰላቸው ድረስ ጥቂት ደስታና ከብር ሊቀምሱ ይችላሉ፤ ኅሊናቸው ግን ምንም ዓይነት አውነተኛ ደስታ አይሰጣቸውም። ዛሬ ኅጢአት ሲያደርጉ በአንድ በኩል ደስታን አያጣጣሙ በሌላ በኩል የሕሊና ሰላም ያጡ - በአንድ በኩል የገነቱን ደስታ ሲያገኙ፣ በሌላው ግን የግብፅን እስቃቂ ጫና እና መራርነት የቀመሉ ለንት ከርስቲያኖች ናቸው!

ወጣት ከርስቲያኖች ሆይ የእናንተስ ምርጫ ምንድን ነው? ዓለምና ደስታዋ? አግዚአብሔር በእርሱ መንገድ አንድነት ሜዳ መቼም እያሰገድዳችሁም፤ ራሳችሁ አስከትመርጡ ይጠብቃችኋል። እንደ አብርሃም ከነዓንን ትመርጣላችሁ ወይለ ሎጥ እንዳደረገው ዓለምን ከነሥቃይዋና ደስታዋ ትመርጣላችሁ? ዘመናችሁን ማሰለፍ የምትችሉት የት ነው?

ሎጥ የዮርዳኖስን ረባዳ ምድር ከመረጠ በኋላ መጽሐፍ ቅዱስ ምን ይላል? ሎጥ “ወደ ምሥራቅ እመራ” (ቁ. 11) - ይህም ወደ ለዶም መሄዱንና ውጤቱም ውድቀት መሆኑን የሚያሳይ ነው፤ ምክንያቱም “የለዶም ሰዎች ግን ከፋዎችና በአግዚአብሔር ፊት አጅግ ጎጥአን ነበሩ” (ዘፍ. 13፥13)። እንዲህ ያለውን ምርጫ የመረጠ ሰው፤ እያደር ወደ ምሥራቅ ያመራል። ማንም በአንድ ጀንበር ኅጢአት አይሠራም፤ ማንም በአንድ ጀንበር አይወድቅም። ዛሬ ትንሽ ይንሸራተታል፤ ነገ ደግሞ ይበልጥ ይንሸራተታል፤ እንዲህ እንዲህ እያለ ኅጢአት ወደ መሥራትና ወደ መውደቅ ይደርሳል። ሎጥ ረባዳውን ምድር በመምረጡ መንጋዎቹን ለማለማራት ምቹ ሆኖለታል፤ ውሃ ማግኘት በአንጻራዊ ሁኔታ ቀላል ሲሆን፣ ተራራ ለመውጣትም አይገደድም። ወደ ዓለም የሚሄድ ሰው ምናልባት ኑሮው ሲደላደልለት ይችላል፤ ድካምና መከራ ቀርቶለት በምቶትና ያለ ድካም ሊኖርም ይችላል። የዚያ ለው ድንኳን ግን በቀስታ ወደ ምሥራቅ እየሄደ ነው።

አማኝ ሆናችሁ በዓለም ያለን የኅጢአትን ደስታ የምትወዱ ከሆነ፤ የማታ ማታ አግራችሁ ወደ ዓለም ማዝገም ይጀምራል። የመጀመሪያ አርምጃችሁ ላይ ካልተጠነቀቃችሁ፤ ሁለተኛው አርምጃችሁ ላይ መጠንቀቅ አትችሉም። ቀድሞውኑ ልባችሁ ወደ ዓለም ሰላጋደለ፤ አግሮቻችሁን ወደዚያ ከመድረስ ልታለቆሟቸው አትችሉም። ዓይኖቻችሁ ዓለም ላይ ከተተከሉ፤ ወደ ውስጡ ዘልቆ ከመሄድ ሌላ ምንም አማራጭ አይኖራችሁም። የመረጣችሁት ዓለምን ነው፤ በዚህ መሠረት የምትሄዱትም ወደ ዓለም ነው።

“አብራም መኖሪያውን በከነዓን ምድር አደረገ፤ ሎጥ ግን በረባዳው ሜዳ ውስጥ ባሉት ከተሞች መካከል በለዶም አቅራቢያ ድንኳኑን ተከለ” (ቁ. 12)። አብራም

ሎፕ ለምለሙን ምድር አንዲመርጥ ከፈቀደ በኋላ በከነዓን መኖር ቀጠለ፤ ከነዓን ደግሞ የተጠራባት፤ አግዚአብሔር አርሱን የሚባርክባት እና መንፈሳዊ መታደላ የሚያገኝባት ምድር ናት። ሎፕ ግን በረባዳው ሜዳ ውስጥ ባሉት ከተሞች መኖር ጀመረ - ይህም አርሱ ራሱ የመረጠው ስፍራ ነው። ልክ እንደ አብርሃም አግዚአብሔር በጠራን በከነዓን ምድር የምንኖር ነን? ወይስ ልክ እንደ ሎፕ፤ ራሳችን በመረጥነው ስፍራ የምንኖር?

የሎፕ የድንበር ላይ አምነት

“ሎፕ ግን በረባዳው ሜዳ ውስጥ ባሉት ከተሞች መካከል በሰዶም አቅራቢያ ድንኳንን ተክለ” (ቁ. 12)። ሎፕ ምናልባት ጻድቅ ሰው ነውና ሰዶምን መምረጥ ትክክል ባይሆንም፤ በሰዶም አቅራቢያ መሆን ግን ምንም ችግር አንደሌለው ቀድሞ አለበ ሊሆን ይችላል። በዚያ ከተማ ውስጥ መኖሩ ትክክል አንዳልሆነ፤ ቀረብ ብሎ መኖሩ ግን ሊከለከል የሚችልበት ምክንያት አንደሌለ ራሱን ማሳመኑ አያጠራጥርም። እኛ ራሳችን እንዲህ ዐይነት ምክንያት አናቀርብምን? ለማኞች ዓለምን መምረጥ አንደሌለባቸው ምንም ጥያቄ የለውም፤ እነራባች በታ ቢመርጡ ግን ችግር አይኖረውም በማለት ከራሳችን ጋር አንመከራለን። ይህ ዐይነቱ አመክንዮ ብዙዎቻችንን የድንበር ላይ ከርሰቲያኖች ያደርገናል፤ በዓለም ያሉት ከእነርሱ መካከል አንዳልሆንን ይናገራሉ፤ በከነዓን ያሉትም ከእነርሱ መካከል አንዳልሆንን ይናገራሉ። እውነት ነው፤ እንዲህ ዐይነቶቹ የድንበር ላይ ከርሰቲያኖች በከነዓን አየኖሩ ነው አንዳይባል ወደ ዓለም በጣም ተጠግተው ነው የሚኖሩት። ምናልባት ዛሬ ራሳችንን መጠየቅ ያለፈልገን ይሆናል፤ የት ነው የምንኖረው?

እንድ ወቅት ጠረፍ አካባቢ ሄጀ ላለ ያገኘሁትን ወታደር፤ የአንዳንድ ክፍለ ጦር ወታደሮች ብዙ ሲከዱ የሚታየው ለምን እንደ ሆነ ጠየቅኩት። ወታደራዊ ልብሳቸው ቀድሞውኑ ግራጫ ስለ ነበረ ነው በማለት መለለልኝ። እንደሚታወቀው ግራጫ ቀለም የነጭ እና የጥቁር ቀለሞች ውሕድ ነው፤ ስለዚህ ነጭም ጥቁርም አይደለም። እንዳለመታደል ሆኖ፤ ብዙ ከርሰቲያኖች ልክ እንደዚህ ግራጫ ቀለም

ናቸው። በአግዚአብሔር ገነት ውስጥ ያሉ ይመስላሉ፤ ሆኖም በግብፅ ምድርም ይታያሉ። ዓለምንም አግዚአብሔርንም ይከተላሉ።

እስቲ እናንተን ልጠይቃችሁ፤ ለመሆኑ ከየትኛው ጉራ ናችሁ? ነጭም ጥቁርም ያልሆናችሁ፤ ባለግራጫ ቀለም ከርሰቲያን ናችሁ? ዓለማውያን ሲያገኟችሁ፤ ከእነርሱ በጣም የተለያችሁ በመሆናችሁ ኋላ ቀር አያሉ ይተቻችኋል? በእርግጥ አለከፈ ሊሆን የሚችለው ግን፤ ለዎች እናንተን ከርሰቲያን ስለ ሆናችሁ ከእኛ የተለያችሁ ልትሆኑ ይገባ ነበር፤ ሆኖም ከእኛ ጋር እንድ ዐይነት ናችሁ ካሏችሁ ነው፤ እንድ ዓለማዊ ለለ እንድ ከርሰቲያን ይህን ከተናገረ እጅግ በጣም ጉጂ ነው፤ ብዙ ከርሰቲያኖች የክርስቶስ መሆናቸውን ግልጽ ለማድረግ ፈቃደኞች አይደሉም። ይህን ማድረጋቸው አስፈላጊ እንዳልሆነ ራሳቸውን ያላምናሉ። በእንድ በኩል፤ የአግዚአብሔርን ገነት አይተዉም፤ በሌላ በኩል ግን ወደ ግብፅ ምድር ካልገባን ብለው ችክ ይላሉ። ሰንበት ጠብቀው ቤተ ክርሰቲያን በጧት ስለሚሄዱና ጾሐፍ ቅዱስን በየዕለቱ ለአምላክ ደቂቃ ያህል ለሰሚያነቡ፤ ራሳቸውን እንደ ከርሰቲያን ይቆጥራሉ። ሆኖም ከርሰቲያናዊ ኅብረት የላቸውም፤ ሎፕ አንዳደረገው ሁሉ እነርሱም የከብትና የበጎች መንጋቸውን ወደ ጎን መተው አይችሉም። ከእንደዚህ ዐይነቱ አደገኛ መንገድ አንዲያወጣን አግዚአብሔርን ልንለምን ይገባል።

አምነታችሁን ስላልተዋችሁ ገና ሰዶም ውስጥ እንዳልገባችሁ የምትቆጥሩ ከሆነ፤ ሎፕም እንደዚህ ይመስለው እንደ ነበረ ላሰታውላችሁ፤ የእናንተም ድንኳን - እንደ አርሱ ድንኳን - የሰዶምን ጥጋጥግ እየታከከ ነው። የመጀመሪያ እርምጃ ሳይወሰድ፤ ሁለተኛ እርምጃ ፈጽሞ ሊወሰድ አይችልምና። ምርጫችሁ ወደ ሰዶም ያዘነበለ ከሆነ፤ መጨረሻችሁ አዚያው መሆኑ የማይቀር ነው። የዓለምን ደሊታ ከመረጣችሁ፤ ንጢአት ከመሥራት በቀር አማራጭ የላችሁም። ንዋይን ከመረጣችሁ፤ በፍቅረ-ንዋይ ከመከከል በቀር ሌላ አማራጭ የላችሁም። አግዚአብሔርን “አግራ ወዴት እያዘገመ ነው?” ብለን ልንጠይቀው ይገባል። አግራችሁ ወደ ሰዶም ማዘገም፤ ወደ ዓለም አቅጣጫ መሄድ ጀምሮ እንደ ሆነ አላውቅም። ምናልባት ከበለተኋላችሁ መሬቱ ላይ እየታተመ የሚቀረው

የእግራችሁ ዱካ በእርግጥም በዚያው አቅጣጫ እያመራችሁ መሆኑን ያላይ ይሆናል። በራሳችሁና በሌሎች ከርስቲያኖች መካከል ርቀት እንዲፈጠር ካደረጋችሁ እና በሕይወታችሁ አንድ ሎፕ ከብቶችንና በጉችን ማስበሰጥ ከጀመራችሁ ግን ያለ ምንም ጥርጥር እግሮቻችሁ ቀስ በቀስ ወደ አደገኛ አቅጣጫ መራመድ መጀመራቸውን መናገር አወዳለሁ። ነገር ግን ዛሬም ድንኳኖቻቸው በከነዓን ጸንተው የቆሙ ብዙ ከርስቲያኖች በመኖራቸው እግዚአብሔር ይመስገን። ልክ የዓለምን ኅጢአት እንደምንቃወም ሁሉ የዓለምን ደስታ ልንቃወም ይገባል።

ሎፕ በሰዶም ስላለው ሁኔታ ያውቅ ነበር? በእርግጠኛነት ያውቅ ነበር! የመጽሐፍ ቅዱስ ዘገባ በግልጽ እንደሚያስቀምጠው፣ ሰዶማውያን በግልጽ ርኩሶችና በእግዚአብሔር ላይ ልቅ ኅጢአትን የሚሠሩ ነበሩና፤ “የሰዶም ሰዎች ግን ከፋዎችና በእግዚአብሔርም ፊት ኅጥአን ነበሩ” (ቁ. 13)። ዳሩ ግን በዚያ ስላለው ትክክለኛ ሁኔታ ሲያውቅም፣ ሎፕ ቀስ በቀስ በሰዶም አቅጣጫ ተጓዘ፤ ከጥቂት ጊዜ በኋላ እንደምንመስከተውም ሎፕ ውሎ አድሮ በቀጥታ ከተማዋ ውስጥ ገብቷል። እግሮቻችሁ ከሌሎች እማኞች መሸሸ በጀመሩ ቁጥር፣ ድንኳናችሁም በቀስታ ነገር ግን በእርግጠኛነት ወደዚህ ዓለም ሰዶሞች ጠጋ ጠጋ ማለቱ አይቀርም። እግሮቻችሁ ወደ ምሥራቅ እየራቁ እየራቁ በሄዱ መጠን እግዚአብሔር የጠላውን መጥላት፣ እግዚአብሔር የኩነውን መኩነን ሲያቅታችሁ ራሳችሁን ልታገኙት አንኳ ትችላላችሁ።

“ጸንቶ መቆምን እንጂ ማዝገምን አትፍራ” የሚል አንድ የሰሜን ቻይናውያን ብሔል አለ። አስገራሚው ነገር ሰይጣንም ጸንቶ መቆምን መፍራቱ ነው፤ በሌላ መልኩ ግን ማዝገም ሰይጣን የሚፈልገውን ጥሩ አጋጣሚ ይሰጠዋል፤ ፈተና የሚመጣው በዚህ መልኩ ነውና። ዛሬ የኅሊናችሁን ድምፅ በጥቂቱ ችላ ትላላችሁ፤ ነገ ደግሞ በዚያ ላይ ትንሽ ይበልጥ ችላ ትሉታላችሁ። ዛሬ የመጽሐፍ ቅዱስ ንባባችሁን ትንሽ ትቀንሳላችሁ፤ ነገ ደግሞ ከዛሬው ቀንላችሁ ታነብሳላችሁ። ዛሬ ከጸሎታችሁ ትንሽ ትቀንሳላችሁ፤ ነገ ደግሞ ከዛሬው የበለጠ ቀንሳችሁ ትጸልያላችሁ። ዛሬ ስለ ጌታ መመስከራችሁን ትንሽ ትቀንሳላችሁ፤ ነገ ደግሞ

እንዲሁ ላመል ያህል ትመስከራላችሁ። እንዲህ እንዲህ እያላችሁ ነው ወደ ኋላ የምትንሸራተቱት። ሰይጣን በአንድ ጀምበር ኅብረት ከማድረግ፣ መጽሐፍ ቅዱስ ከማንበብ፣ ከመጻለይ ወይም ከመመስከር አያስቆማችሁም። ከዚያ ይልቅ ቀስ በቀስ ወደ ኋላ እንድትመለሱ ነው የሚያደርጋችሁ። እናንተን ቀስ በቀስ ወደ ኋላ ለማስቀረት እጅግ በጣም ታጋሽ ነው።

በመጨረሻ ሎፕ ሰዶም ገባ

እንግዲህ የሎፕ ድንኳን በስተመጨረሻ ቀስ በቀስ ወደ ሰዶም ሲሄድ፣ ምን ዐይነት አደጋ ነው የገጠመው? “እምስቱ [ንጉሦች]... በእነዚህ በአራቱ ላይ ዘመቱባቸው። በሲዲም ሸለቆ ብዙ የቅጥራን ጉድጓዶች ስለ ነበሩ የሰዶምን የጎሞራ ሰዎች ሲሸሹ ከሰዎቻቸው አንዳንዶቹ በእነዚህ ጉድጓዶች ውስጥ ወደቁ፤ የቀሩትም ወደ ተራሮች ሸሹ። አራቱ ነገሥታትም በሰዶምና በገሞራ ያገኙትን ሀብትና ምግብ ሁሉ ዘርፈው ሄዱ። የአብራም ወንድም ልጅ ሎፕ፣ ሰዶም ይኖር ስለ ነበር እርሱንም ማርከው ንብረቱንም ዘርፈው ሄዱ” (ዘፍ. 14፡9-12)። በእምስት አጋር አገሮች እና በአራት አጋር አገሮች መካከል በተደረገው ጦርነት ወቅት፣ እምስቱ አገሮች በአራቱ ተሸነፉ። ከዚህም የተነሣ ሎፕ ከጠቅላላው ንብረቱ ጋር ተማርኮ ተወስደ።

እንግዲህ ይህ ጥፋት የደረሰበት በዚህ ወቅት በሰዶም ውስጥ ይኖር ስለ ነበር ነው። በመጀመሪያ ሎፕ በሰዶም አቅራቢያ ብቻ ነበር የሚኖረው - እስካሁን በእግዚአብሔር እማኝ ነው፤ ሰዶምን ተጎራበቷት ይኖር ነበር እንጂ ገና ወደ ከተማ አልገባም ነበር። በእርሱ መኖሪያን በሰዶም መካከል ያለው ድንበር በግልጽ የሚታወቅ ነበር። ውሎ አድሮ ግን ከተማው ውስጥ ኑሮውን እንዳደረገ ከትረካው እንረዳለን። አስቀድመን በውጭ ይኖር አንድ ነበር ተመልከተናል፤ አሁን ግን ወደ ውስጥ ገብቷል። አስቀድማችሁ ከርስቲያን ትመስሉ ነበር፤ አሁን ግን የሰዶም ቤተኛ ሆናችኋል። እዚህም እዚያም ጥቂት ጥቂት ኅጢአት ስትለማማዱ፣ ወደ ሰዶም እየተቃረባችሁ ትሄዳላችሁ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ፣ አጎራባቹ የገጠር መንደር

የከተማውን ያህል ጥፋ እና አትራፊ እንዳልሆነ፤ ረባዳማው ሜዳም የከተማውን ያህል ለመኖርያ አንደማይመች ማሰብ ትጀምራለችሁ።

አንዲት አናት ለልጇ ስድስት ከረሜላ ሰጠችውና በማግስቱ እንዲበላቸው ነገረችው። ከታሪኩ አንደምንገረዳው ልጁ ከረሜላዎቹን ከፊት ለፊቱ አስቀምጦ ምን ቢያደርግ እንደሚሻለው ማሰብ ጀመረ። ዛሬ ሊበላቸው አልደፈረም፤ እለመብላት ግን አልቻለም። ስለዚህ አያንዳንዱን ከረሜላ ትንሽ ትንሽ መላስ ጀመረ። በመጀመሪያ፤ ስድስት ከረሜላዎች ነበሩት። ቀስ በቀስ ግን ከረሜላዎቹ መጠናቸው አያነስ ሄደ። ከዚያ ልጁ አንዷን ከረሜላ በልቶ አምስት አስቀረ፤ ከአምስቱ ደግሞ ሁለቱን በላና ሦስት አስቀረ፤ በመጨረሻ ሁሉንም በላቸው። ብዙ ከርስቲያኖች ጎጠአት ውስጥ የሚገቡት በዚህ መልኩ ነው። አንድ ሁለት እያላችሁ የጎሊናችሁን ድምፅ ረግጣችሁ ትሄዳላችሁ፤ ከዚያም የማታ ማታ ወደ ዓለም ደስታ ትሄዳላችሁ። ከርስቲያኖች አንድ ነገር ሊነገራቸው ይገባል፤ ጎጠአት ሰው አንድ ጊዜ አድርጎ የሚያቆመው ነገር አይደለም። ጎጠአት አንድ ጊዜ ከተሠራ፤ ድገው ድገው የሚያሰኝ ከፍተኛ ጉጉት በውስጣችሁ ይፈጥራል። ሰው ጎጠአት ሲሠራ፤ ሁለት ውጤቶች ተከትለውት ይመጣሉ፤ በመጀመሪያ ጎጠአት ደስታ ይሰጠዋል፤ ሁለተኛ ደግሞ፤ የበሰጠ ጎጠአት እንዲያደርግ ከፍተኛ ጉጉት ይጨምርበታል። ልክ ሎጥ ቀስ በቀስ ወደ ሰዶም አምርቶ ከዚያም ውስጣ አንደ ገባ፤ እኛም ቀስ በቀስ ወደዚህ ዓለም ከተሞች አናመራና በመጨረሻ አንድ ቀን ወደ ውስጥ እንገባለን። ጭልጥ ብለን ወደ ዓለም አስከንሄድ የሚያደርስ ጎጠአት አንደማናደርግ በማሰብ ራሳችንን አናታልል። ከዚህች ዓለም ስዶም አስከ ተጎራበትን ድረስ ቀስ በቀስ ቅጥሯ ውስጥ መግባታችን አይቀርም። ጎጠአት አለማድረጋችን እጅግ መልካም ነው። ጎጠአት ከሠራን ግን ድጋሚ ጎጠአት ላለመሥራት ራሳችን መቆጣጠር የምንችልበት ንይል አይኖረንም።

የእግዚአብሔር ማስጠንቀቂያ

አሁንም እግዚአብሔር ሎጥን ስለ ወደፊቱ በበቂ ከማስጠንቀቅ ወደ ኋላ እላለም። አምስቱ ነገሥታት ከተሸነፉ በኋላ ሎጥ ተማርኩ መወሰዱ፤ በእርግጥ ሰዶም ከዚህ በኋላ ፈጽሞ የሚኖርበት ምድር እንዳልሆነች እግዚአብሔር የሰጠው ማስጠንቀቂያ ነው። ጤናችሁ ሲታወክ ወይም እንዳች የቤተ ሰብ ችግር ሲገጥማችሁ ወይም ንግዳችሁ ለኪላራ ሲጋለጥ ምናልባት እግዚአብሔር አያስጠነቀቃችሁ ሊሆን እንደሚችል ልነግራችሁ አፈልጋለሁ። ከርስቲያን ሆናችሁ፤ በየዕለቱ ግን ወደ ዓለም የምትቀርቡ ከሆነ፤ እግዚአብሔር ሎጥ እንዳደረገው አናንተም ንስሐ እንድትገቡ እና ወደ አርሱ እንድትመለሱ በሆነ መልኩ ሊያስጠነቀቃችሁ ይችላል።

አንዳስመታደል ሆኖ ግን፤ አንደ ሎጥ ሁሉ በርካታ ከርስቲያኖችም ንቁዎች አይደሉም። ቢታመሙ፤ በቤታቸው ችግር ቢገጥማቸው እና/ወይም የገንዘብ ችግር ቢደርስባቸውም እንኳ፤ ምናልባት እግዚአብሔር አነርሱን ወደ ንስሐ የሚጠራበት የማስተማሪያ ቅጣት ሊሆን ይችላል ብለው የማይገነዘቡ ይመስላሉ። በመንገዳቸው ጸንተው ከቀጠሉም፤ በሎጥ እንደምናየው አነርሱም የከፋ ጉዳት ይደርስባቸዋል።

በአንድ ወቅት በከርስትና ጉዞው ቀስ በቀስ እየቀዘቀዘ የመጣ አንድ ወንድም ነበረ። አናም በመንፈሳዊ ሕይወቱ የኋሊት መንሸራተቱ አንዲያበቃ ሌላ ወንድም ልባዊ ምክር መከረው። አርሱ ግን፤ “ምንም ችግር የለውም፤ ለእግዚአብሔር በጣም ይቀና የነበረው ወንድም አገሌስ ቀስ በቀስ አልቀዘቀዘምን? አሁን እድሜው ስድሳ ነው፤ ሆኖም ትልቁ ወንድ ልጁ ከኮሌጅ ከተመረቀ በኋላ ድንገት ቢሞትበትም፤ ይህ ሽማግሌ ዛሬ እንደገና መንቃቃት ሆኖለታል!” በማለት መለሰ። ምክር ሰጭው ወንድምም፤ “የምትፈልገው ይህንን ተሆነ እግዚአብሔር መሻትህን ይሰጥሃል” አለው። ይሄኔ “ኧረ አይደለም፤ አኔ ይህንን አልፈልግም!” በማለት ጮኸ።

የአርሱ ከሆናችሁና በጎጠአተኛ ዓለም መኖር ከቀጠላችሁ እግዚአብሔር የማረቂያ አርምጃ እንደሚወስድ መነገሩ አስፈላጊ ነው። ምናልባት ልትታመሙ፤ ወይም በቤታችሁ ችግር ሊፈጠር፤ ወይም ንግዳችሁ መሰናከል ሊገጥመው ይችላል። እንዲህ ከሆነ፤ እነዚህ ነገሮች አርሱን ከመራቃችሁ የተነሣ የመጡ መሆን

አለመሆናቸውን በፍጥነት እግዚአብሔርን ልትጠይቁት ይገባል። ምክንያቱ ይህ ከሆነ፤ በተቻለ ፍጥነት እርሱ ወዳሰበት ልትመለሱ ይገባል! ብዙ ጊዜ የእግዚአብሔር ፍቅር ወደ ነበራችሁበት ሰፍሮ ሲሰባችሁ ካልቻለ፤ እግዚአብሔር ሊቀጣችሁ ይችላል። ቃሉ ሊያንቀሳቅሳችሁ ካልቻለ፤ ወደ ራሱ ሊመልሳችሁ መከራን ሲጠቀም ይችላል። እናንተን ለመመለስ ምንም ጥረት ሳያደርግ አይሰቃችሁምና። እንዳሰመታደል ሆኖ፤ ሎጥ የእግዚአብሔርን ማስጠንቀቂያ ከቁብ አልቆጠረውም፤ አብራም አርሱንና ቤተ ሰቡን ነጻ ካወጣቸው በኋላም ሎጥ ወደ ሰዶም ተመልሷል።

የሎጥ ፍጻሜ

“ሎጥም በሰዶም ከተማ መግቢያ በር ተቀምጦ ነበር” (ዘፍ. 19፡1)። በዚያ ዘመን በነበሩ የሩቅ ምሥራቅ ሰዎች ልማድ መሠረት፤ ነዋሪዎችን የሚመለከት መግት እና ዳኝነት የሚካሄደው በከተማው በር ላይ ነበር (ዘመናዊ ፍርድ ቤቶች በዚያን ወቅት እልነበሩም)። ጎምቱ ሰዎች በዳኝነት እና በማግሌነት ይመረጣሉ። ምንም ዓይነት የነዋሪዎች እቤቱታ ሲከሰት፤ እርሱን ለመዳኘት በከተማው በር ይቀመጣሉ። አሁን ሎጥ በሰዶም ከተማ በር ላይ መቀመጡ፤ የከብር ሰፍራ ስለ ማግኘቱ ያሰረዳል። ተራ ነዋሪነቱ እከትሟል፤ የሰዶም ዳኛ ሆኗል። በምድራዊ ማዕረግ ልቋል። የኅጢአትም መልክ እንደዚያው ነው፤ በመጀመሪያ ሎጥ ርኩሰትን ተጎራበቶ ይኖር ነበረ፤ ከዚያ ግን ወደ ውስጥ ገብቶ መኖር ጀመረ፤ አሁን ደግሞ በዚያ ዳኛ ሆኗል!

የሎጥ ፍጻሜ ምን ነበር? ምንም እንኳ ምሕረት በዝቶለት መላእክት ከአደጋ ቢያስመልጡትም፤ እያመለጡ ሳለ ሚሰቱ መካል መንገድ ላይ ሞታ ቀርታለች፤ ሴቶች ልጆቹ ቢተርፉም እንኳ እርሱ ሲሰከር ጠብቀው በፈቃዳቸው በየተራ ከእርሱ ጋር ዝመት ፈጽመዋል፤ የሴት ልጆቹ እጮቻችም መዳን ባሰመረለጋቸው እግዚአብሔር ሰዶምን በእሳት በሚያጠፋበት ጊዜ ተቃጥለው ሞተዋል።

ሁለተኛ ጴጥሮስ ሎጥ ጻድቅ ሰው እንደ ነበረ በተደጋጋሚ ይናገራል። “ጻድቅ የሆነውንና በዐመፀኞች ሴሰኛ ድርጊት እየተሳቀቀ የኖረውን ሎጥን [እግዚአብሔር] ካዳነ ያ ጻድቅ ሰው በእነርሱ መካከል ሲኖር በሚያየውና በሚሰማው ነገር ነፍሱ

ዕለት ዕለት በዐመፀኛ ድርጊታቸው ብትጨነቅም ...” (2፡8)። ያ ጻድቅ ሰው ግን የእርኩሷና ዓለማዊዋ ሰዶም ዜጋ ሆኗል! በሰዶማውያን ዐመፀኛ ድርጊት ምክንያት ብዙ እንባ ቢያፈሰሰም፤ ስለ ራሱ ማንበትን ግን ዘንግቷል! ስለሎች “ቤጨነቅም”፤ ስራሱ አበሳ “ነፍሱ አልተጨነቀችም”! የሰዶማውያንን ርኩሰት ሲመለከት፤ ከፈራጀታቸው እንዳ በመሆን ሊረዳቸው አበበ፤ ዳሩ ግን ፍሬ ቢሰ ጥረት ነበረ (ዘፍ. 19፡11)። ዛሬ ብዙ ከርሱቲያኖች እንደ ሎጥ አይደሉምን? እነርሱ ለራሳቸው ወድቀዋል፤ ሌሎች ጌታ ኢየሱስን እንዲከተሉ ለማሳመን ግን ጥረት ያደርጋሉ!

እንግዲህ በመጨረሻ እግዚአብሔር ሰዶምን ሊያጠፋት እንደ ወለነ እናውቃለን፤ ነገር ግን የአብርሃምን ጸሎት ሰምቶ ሎጥን እንዲያወጡት ሁለት መላእክቱን ላከ፤ ሁለቱም መልአከት “ሎጥን እንዲህ አሉት፤ በከተማዋ ውስጥ የሚኖሩ የእንተ የሆኑ ሰዎች አሉህ? ዐማቾች፤ ወንዶችና ሴቶች ወይም ሌሎች ዘመዶች ካሉህ ቶሎ ብለህ ከዚህ እንዲወጡ አድርግ፤ ይህን ሰፍራ ልናጠፋው ነው። በሕዝቦቿ ላይ ወደ እግዚአብሔር የቀረበው ጩኸት ታላቅ በመሆኑ፤ እንድናጠፋ እግዚአብሔር ልከናል።” ሎጥ ከቤቱ ወጥቶ የሴት ልጆቹ እጮቻች የሆኑትን ዐማቾቹን፤ “እግዚአብሔር (ይህ) ይህችን ከተማ ሊያጠፋት ነውና በፍጥነት ከዚህ ቦታ ውጦ አላቸው፤ ዐማቾቹ ግን የሚቀልድ መላላቸው” (ዘፍ. 19፡12-14)። ይህ የመጨረሻ ዐረፍተ ነገር፤ ሎጥ በዐማቾቹ ፊት እውነተኛ ምስክርነት ያልነበረው መሆኑን የሚያሳይ እሳዛኝ ሐቅ ነው፤ ምክንያቱም የማስጠንቀቂያ ንግግሩን ቀልድ አድርገው ነበር የወሰዱት። በቅርቡ ከሰማይ የሚወርድ እሳት እንዳለ ማን ሊያምን ይችላል?

“ሎጥ ሊያመነታም ...” (19፡16)፤ የሚሉት ቃላት ስለ ሎጥ ብዙ ይገልጣሉ! ሎጥ፤ “ስሙኝ እለኪ መንገቴ፤ እናንተን ብዬ ከአብርሃም ተሰየሁ፤ እናንተን ብዬ ረባዳማውን የዮርዳኖስ ምድር መረግኩ። ስሙኝ እለኪ በገቴ፤ ይኼን ሁሉ ዓመት ከእኔ ጋር ነበራችሁ፤ ታዲያ ዛሬ እንዴት ጥያችሁ ልሂድ?” እያለ የሚያመነታ ይመስላል። ደግሞም የቤት ዕቃውን፤ ቁሳቁሱን፤ ጉረኛውን እና ማሳውን ሳይቀር እየተመለከተ፤ “በሰዶም ለብዙ ዘመናት የምኖር መሰሎኝ ነበር። ለምርቴና ሰንብረቴን ማከማቻ የሚሆኑ ትልልቅ ጎተራዎችን ከከተማው ውጭ ለመገንባት

አስብ ነበር። ከዚያም ለነፍሴ 'ነፍሴ ሆይ፤ ለብዙ ዘመናት የሚበቃ ሀብት አለሽና ዘና በዪ፤ ብዪ፤ ጠጪ፤ ተደለኛ' ማለት እንደምችል አለቤ ነበር። ታዲያ አሁን ሁሉንም ወደ ኋላ ትኔ መሄዴ ነው ማለት ነው?!" ሲል ለራሱ ማውራቱ አያጠራጥርም። (ሱቃስ 12፡19ን ይመለከታል)።

"እግዚአብሔር ስለ ራራላቸው [መላእክቱ] የእርሱን፤ የሚለቁንና የሁለት ሴቶች ልጆቹን እጅ ይዘው ከከተማዬ በደኅና እወጡአቸው። እንዳወጡአቸውም፤ መልእክ፤ 'ሕይወታችሁን ለማትረፍ ፈጥናችሁ ሸቹ፤ መለሰ ብላችሁ ወደ ኋላችሁ እትመልከቱ፤ ከረባዳው ሰፍራ እንኳ ቆም እትበሉ፤ ወደ ተራራው ሸቹ፤ አለበለዚያ ትጠፋላችሁ' አላቸው" (19፡16-17)። ይህ ንግግር መላእክቱ በርኅራኄ ከከተማው ካወጡአቸው በኋላ የሰጧቸውን ትእዛዛት የያዙ ነበሩ። ዛሬ በዓለም ውስጥ ልትሆኑ ትችላላችሁ፤ ምንም እንኳ ብዙ ነገር በዚያ ባይኖራችሁም፤ እናንተም በቅርብ ጥፋት ለሚያገኛት ዓለም ልታመነቱ ትችላላችሁ፤ ልክ እንደ ሎፕ!

በእንድ ወቅት 15 ብር የነበራቸው እንድ ትልቅ ሌትዮ ነበሩ። ሴትዮዋ በየቀኑ እነዚህን 15 ብሮች ይቆጥሯቸው ነበር። ምን ለብር ያበዱ ሴትዮ ናቸው ብለን እንሥቅባቸው ይሆናል። ነገር ግን ዛሬ መሳቢያዎቻቸው በሰርተፊኬቶችና በሌሎች የገንዘብ ሰነዶች በተሞሉና ለእነዚህ ሀብቶቻቸው አብዝተው በሚላሉ ሰዎች ላይ እግዚአብሔር ልክ እኛ በሴትዮዋ ላይ እንደምንሥቀው ይለቅባቸዋል። ለእኛ 15 ብር ምንም ማለት አይደለም፤ ለእግዚአብሔር ደግሞ መሳቢያ ሙሉ ሰነዶችና ምድራዊ ሀብቶች ምንም ማለት አይደሉም።

ጌታ ኢየሱስ በቶሎ ይመጣል። የሰዶም ውድመት ጌታ ኢየሱስ ራሱ እንዳለው፤ ሊመጣ ያለው የዚህ ዓለም ጥፋት ምላሴ ነው (ከዚህ ቀጥሎ ያለውን ይመለከታል)። ተስፋችሁ ሁሉ ትልቅም ይሁን ትንሽ የተመሠረተው በዚህ ዓለም ላይ ከሆነ፤ እንድ ቀን እነዚህ ሁሉ ከሰማይ በወረደ እሳት ይበላሉ። እንድ ቀን እግዚአብሔር ሁሉንም ያጠፋቸዋል። ያ ቀን ሲመጣም፤ ማንም ሊያመልጥ አይችልም። እዚህ ጋ እንድ ነገር ግልጽ አድርጌ ልናገር፤ ዛሬ አማኞች (ልክ እንደ ሎፕ) ለመተው ያመነቱትን ነገር ሁሉ፤ በዚያ ቀን ትተውት ይሄዳሉ። በንጥቀት

ጊዜ፤ እግዚአብሔር የሚነጥቀው ሰዎችን እንጂ ሌሎች ነገሮችን አይደለም። ስለሆነም ዛሬ ሁሉንም ነገሮች ለመተው ፈቃደኞች እንሁን።

"የሎፕ ሚስት ግን ወደ ኋላዋ ስለ ተመለከተች የጨው ዐምድ ሆና ቀረች" (19፡26)። የሎፕ ሚስት የባሏ ምኞት ላይ ሙጭጭ አለች፤ ወደ ኋላ ተመለከተች። ምንም እንኳ ንብረቶቿን ከዚህ በኋላ መመልከት ባትችልም፤ የኖረችበትን ሰፍራ ለመመልከት ጓጓች። አሁን ግን በጭስ ብቻ ተሞልቷል። ወደ ኋላ ዘራ መመልከቷ ልቧ በትከከል የት እንዳለ አጋልጧል። የኋልዮሽ ምልክታው ብዙ የተደበቁ ታሪኮችን እና ውስጣዊ ስሜቶችን አጋልጧል፤ ወደ ኋላ ዘራ ስትመለከትም፤ የጨው ዐምድ ሆና ቀርታለች። ይህም እስከ ዛሬ ድረስ ትልቅና ብርቱ ማለጠንቀቂያ ሆኖ ይኖራል፤ ጌታችን እንዲህ ብሏልና፤ "ሎፕ ከሰዶም በወጣበት ዕለት ግን አላትና ዲን ከሰማይ ዘንቦ በሙሉ እጠፋቸው። የሰው ልጅ በሚገለጥበትም ቀን እንደዚሁ ይሆናል። ... የሎፕን ሚስት አስታውሱ" (ሱቃ. 17፡29-32)። በጌታ ዳግም ምጽዓት ጊዜ፤ ይህ ዓለም ይፈረድበታል፤ በዚህ ምድር ላይ ያሉ ነገሮች በሙሉ ይጠፋሉ። ዓለምን የሚወዱ ሁሉ ከረዥም ዘመናት በፊት የሎፕ ሚስት እንደ ሆነችው እነርሱም የጨው ዐምድ ሆነው ይቀራሉ።

እኛ ከርስቲያኖች፤ ለሚያልፉ ነገሮች ትልቅ ትኩረት እንደምንሰጥና ዘላለማዊ ነገሮችን ችላ እንደምንል እምናለሁ። በማኅበራዊ ጉዳዮች፤ በንግድ እንቅስቃሴዎችና በልጆቻችን ትምህርት ጉዳይ በጣም ተወጥረናል። በእርግጥ ለልጆቻችን ትምህርትና ለአለፈላጊ ጉዳዮቻችን ትኩረት ልንሰጥ ይገባል፤ ነገር ግን ዘላለማዊ ለሆኑትም ነገሮች ተገቢ ትኩረት መስጠት አለብን። በተለይ ለወጣቶች ጥቂት ነገሮችን ማለት እፈልጋለሁ። በፊት ለፊታችሁ ያለው መንገድ ገና ረዥም ሊሆን ይችላል። ጌታ ኢየሱስ ከመምጣት ከዘገየ፤ የምትሄዱበትን ትከከለኛ መንገድ ምረጡ። ከቡር፤ ዘላለማዊ እና ከእግዚአብሔር ለሆኑ ነገሮች ለየት ያለ ትኩረት ሰጡ። ዛሬ ምንም ዐይነት ከብር እትጠብቁ፤ ከፊት ለፊታችሁ ያለውን ፋጫ በእግባቡ መጨረስ እንድትችሉ ወደ እግዚአብሔር መቅረብን ተማሩ። ለሁላችንም የጌታችንን ኢየሱስን ጠንካራ ማሳሰቢያ ላስተጋባ እወዳለሁ፤ "የሎፕን ሚስት አስታውሱ"!

ሄኖክ፡ ሕይወቱ ጠቃሚ የሆነ ነገር ሊያስተምረን የሚችል የብሉይ ኪዳን ዘመን ሰው ነው። ንሱ የገባው መቼ እንደ ሆነ እና ከ65 ዓመቱ በፊት ምን ዓይነት ሰው እንደ ነበር እናውቅም። ነገር ግን በ65 ዓመቱ ማቱላን ከወለደ በኋላ፡ እካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር እንዳደረገ ከመጽሐፍ ቅዱስ ዘገባ እንረዳለን። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ፡ ሕይወቱ በእስገራሚ ሰው ጥ ውስጥ አልፏል ("ሄኖክ፡ ዕድሜው 65 ዓመት በሆነ ጊዜ ማቱላን ወለደ፤ ሄኖክ ማቱላን ከወለደ በኋላ እካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር በማድረግ 300 ዓመት ኖረ" - ዘፍ. 5፡21-22)። ምናልባት ትንቢት ተቀብሎ ሊሆን ይችላል። ሄኖክ በምድር ላይ በጠቅላላው 365 ዓመት ኖሯል (5፡22-23ን ይመለከቷል)፤ በመጨረሻዎቹ 300 ዓመታት ግን "እካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር በማድረግ" ኖረ። ስለሆነም የልጁ መወለድ ትልቅ ተጽዕኖ አሳድሮበት መሆን አለበት። በተጨማሪም የማቱላን ዕድሜ በጥንቃቄ ብናስላው፡ የጥፋት ውሃ የመጣው እርሱ በሞተበት በዚያው ዓመት እንደ ሆነ እንደርስበታለን። ስለዚህ ከዚህ እንደምንረዳው ከሆነ፡ ወደፊት በምድር ላይ ስለሚመጣው እስከፊ ጥፋት ልጁ ማቱላ በተወለደበት ወቅት እግዚአብሔር ለሄኖክ አሳይቶታል። እርሱም እግዚአብሔርን ለመፍራት ነቅቷል፤ ተሰውጧልም።

ኖኅ ጽድቅን ሲሰብከ፡ ሄኖክ ደግሞ ፍርድን የሚሰብከ መሆኑን መረዳት ያስደንቃል። ኖኅ የሰበከው የድነትን መንገድ ነበር፤ እግዚአብሔር ለማምለጫ የሚሆን መርከብ ንግብ ብሎት ነበርና። ሄኖክ ደግሞ ፍርድ ነበር የሰበከው፤ ምክንያቱም ልጁ ምስክር የነበረው ለዚህ ነበርና። የምንሰብከው ውስጣችንን የነካውን ያንኑ ነገር ነው። ኖኅ በእምነት መርከብን ሠራ፤ ሄኖክ እካሄድን ከእግዚአብሔር ጋር የማድረግን ፍሬ በእምነት አግኝቷል።

ኅጥእን እንደሚፈረድባቸው፡ ሥጋ እንደሚፈረድበት፡ ዓለም እንደሚፈረድበት ብናውቅ በእግባቡ እንኖራለን፤ "የጌታ ቀን ግን እንደ ሌባ ይመጣል፤ በዚያች ቀን ለማያት በታላቅ ድምፅ ያልፋሉ፤ የሰማይም ፍጥረት በእሳት ይጠፋል፤ ምድርና በእርሷም ላይ ያለ ነገር ሁሉ ይቃጠላል" (2፡2፡ 3፡10)። ፍጻሜው ይህ እንደ ሆነ በእውነት ብናውቅ ዓለምን እንወዳለን? እንድ ባንከ ሊከሰር በቋፍ መሆኑን እያውቅ፡ ንግዘቡን በዚያ ባንከ ለመቆጠብ ስለሚሄድ ሰው ስምተን እናውቃለን? ሰው ባንኩ የሚጠብቀውን ኪሳራ ካወቀ፡ ምንም ዓይነት ብር በዚያ አይቆጥብም። እንግዲያውስ፤ በተመሳሳይ መልኩ የዓለምን ፍጻሜ - ተቃጥሎ እንደሚጠፋ - የምናውቅ እኛ ፊጽሞ ደግመን ዓለምን ልንወድ አይገባም። ሄኖክ የማቱላ መወለድ ትርጉሙ ንብቶታል፤ ከዚህም የተነሣ ለመንፈላዊ ነገር ነቅቷል። ከዚያም በኋላ እካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር አደረገ፤ በመጨረሻም ተነጠቀ፤ የዘፍጥረት ትረካ እንደሚነግረን፤ "ሄኖክ እካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር አደረገ፤ እግዚአብሔር ስለ ወሰደውም አልተገኘም" (5፡24)።

የሄኖክ ከባቢ

የሄኖክ ከባቢያዊ ሁኔታ ከሌሎች የተሻለ ስለ ነበረ ነው እካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር ማድረግ የቻለው የሚል ሰው ይኖር ይሆንን? እንደዚያ አይመስለኝም፤ ምክንያቱም የቤተ ሰቡን ሁኔታ ስንመለከት፡ "ሄኖክ ማቱላን ከወለደ በኋላ እካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር በማድረግ 300 ዓመት ኖረ፤ ሌሎች ወንዶችና ሴቶች ልጆችንም ወለደ" ነው የተባለው (5፡22)። እንዳንድ ሰዎች፡ እካሄድን ቀንና ሌሊት ከእግዚአብሔር ጋር ማድረግ ለአገልጋይ እንደሚቀል፤ ብዙ የቤተ ሰብ ንላፊነት ላለባቸው ለአንድ አነርሱ ዓይነቶቹ ግን ይህን ማድረግ እንደማይቻል ያስባሉ። ሆኖም መጽሐፍ ቅዱስ እካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር በማድረግ ፊር ቀዳጅ ስለሆነው ሰው የሚነግረንን አስተውሉ። እካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር አደረገ፤ ሆኖም እንከብካቤ የሚያስፈልጋቸውን ብዙ ወንዶች እና ሴቶች ልጆችን ወልዷል። ሌሎች ደግሞ ፋብሪካ ውስጥ ለብዙ ሰዓት መሥራት ስላለባቸው እና በብዙ ማሸኖች ድምፅ ተከብበው ስለሚውሉ እካሄዳቸውን ከእግዚአብሔር ጋር ማድረግ

እንደማይችሉ ይናገራሉ። ሄኖክ ግን፣ እካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር ባደረገባቸው 300 ዓመታት ውስጥ ከብዙ ልጆች ጩኸት ጫና ነጻ አልነበረም። የተቀበልነው ሕይወት መታየት የሚጠበቅበት በመልካም ወይም በአለደሳች ከባቢዎች ብቻ አይደለም፤ በየትኛውም ሁኔታ ውስጥ እንዲገለጥ ነው የተሰጠን። ይህ በለስ ሲቀናን ብቻ እካሄዳችንን ከእግዚአብሔር ጋር የማድረግ ጉዳይ አይደለም፤ ሁልጊዜ እና በየትኛውም ሁኔታ ውስጥ እካሄድን ከእግዚአብሔር ጋር የማድረግ ጉዳይ ነው። እውነተኛ እማኝን ብዙ ልጆች እና ብዙ የቤተ ሰብ ኅላፊነት እካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር ከማድረግ አይገቡትም። እነዚህ የቤተ ሰብ ጫናዎች እና ኅላፊነቶች ምንም ያህል ቢከብዱ (በእርግጥም ቀላል አይደሉም!)፤ የማያምኑ ሰዎች ብዙ ጊዜ እንደሚያደርጉት በእነዚህ ነገሮች አይጠላለፍም። በየትኛዎቹም መስል ሁኔታዎች ውስጥ እካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር ማድረግ ይችላል።

በተጨማሪም፤ ሄኖክ የኖረበት ዘመን ሰጣም ጽልመታዊ ዘመን እንደ ነበር አናስተውል። በሄኖክ ዘመን እዳም ገና በሕይወት ነበረ። የቃየን ዘር ማንዘሮችም ጭምር ገና በምድር ላይ እንደ ነበሩ ከዘፍጥረት 4 እናውቃለን። የነበሩበት ሁኔታ ምን ይመስልነበር? "ላሜህ ሁለት ሚሶቶች አገባ፤ የእንደኛዋም ሰም ዓዳ፤ የሁለተኛዋም ሰም ጸላ ነበር" (ቁ. 19)። ላሜህ እንድ ሚሶት ለእንድ ባል የሚለውን የእግዚአብሔር ሕግ የጣሰ የመጀመሪያ ሰው ነው። ከዚያ በኋላ በምድር ላይ በሚሰኝ ላይ ሚሶት መደረብ ተሰፋፋ፤ ዓዳ ማለት "ደስታ" ወይም "ጌጠኛ" ወይም "የተዋበች" ማለት ነው። ይህም በዚያ ዘመን ያሉ ሴቶች ለፋሽን አየነቁ መምጣታቸውን ያሳያል፤ ቅንጦት የመውደድ ዝንባሌም ነበራቸው። "ዓዳ ያባልን ወለደች፤ እርሱም በድንኳን ለሚኖሩ ከብት እርቢዎች አባት ነበረ" (ቁ. 20)። ይህም ሰዎች ከብት በማርባት ትርፍ ያገኙ እንደ ነበር ለመጀመሪያ ጊዜ የተጠቀሰበት ሰፍራ ነው። "ወንድሙም ዩባል ይባላል፤ እርሱም የበገና ደርዳሪዎችና የዋሽንት ነፈዎች አባት ነበረ" (ቁ. 21)። በዚህ ወቅት ሰዎች ለሙዚቃ እና ለመዝናናት ትኩረት መስጠት ጀምረዋል። "ሴላም ደግሞ ቱባልቃይን የተባለ ወንድ ልጅ ነበራት፤ እርሱም ከብረትና ከናስ ልዩ ልዩ መሣሪያዎችን አየቀረጸ የሚሠራ ነበር" (ቁ. 22)። እነዚህ የተቀረጹ የናስና የብረት መሣሪያዎች የጦር መሣሪያ መሆን

ጀምረዋል። ስለዚህ ጦርነትም የተጀመረው በዚያ ጊዜ መሆን አለበት። እንግዲህ በእነዚህ ሁኔታዎች መካከል፤ ሄኖክ እካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር ሲያደርግ እናያለን።

ልቅነት፣ ትርፍ ላይ ማተኮር፣ የአልባሳት ፋሽን፣ ፈንጠዝያ እና የጦር መሣሪያ ማምረት - እነዚህ ሁሉ የእኛስ ዘመን ከሰተቶች አይደሉምን? ሆኖም እዚህ ጋ እግዚአብሔር ሄኖክ እንደዚያ ባለው ዘመን እካሄዱን አንዴት ለ300 መቶ ዓመታት ከእርሱ ጋር እንዳደረገ ያሳየናል። እኛስ ዛሬ? እካሄዳችን ከእግዚአብሔር ጋር ነው? እንግሊዛዊው ጂ. ኤች. ፔምበር እግዚአብሔርን በጥልቅ የሚያውቅ ሰው ነበር። የዚህ ዓለም ሰዎች ከዚህ በኋላ ለሙዚቃ፣ ለከፍተኛ ዕውቀት እና ለጦር መሣሪያ ምርት ከፊት ይልቅ የበለጠ ትኩረት እንደሚሰጡ ከብዙ ዓመታት በፊት ተንብዮ ነበር። ዛሬ ይህ ሁሉ እውነት እንደ ሆነ እናውቃለን። ዛሬ በእንደዚህ ዐይነት ሁኔታዎች ውስጥ፤ ሄኖክ በዘመኑ እንዳደረገው እካሄዳችንን ከእግዚአብሔር ጋር ብናደርግ መልካም ይሆናል።

የሄኖክ መነጠቅ

"ሄኖክ ሞትን እንዳያይ ከዚህ ዓለም በእምነት ተወሰደ፤ እግዚአብሔርም ስለ ወሰደው አልተገኘም፤ ከመወሰዱም በፊት እግዚአብሔርን ደስ እንዳሰኘ ተመሰክሮለታልና" (ዕብ 11:5)። ሄኖክ የተነጠቀው እንዴት ነው? የዕብራውያን ጸሐፊ፤ በእምነት ነው ይላል። እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ የነበረው የት ነው? እካሄዱን ለ300 ዓመታት ከእግዚአብሔር ጋር እድርጓል። ሄኖክ ገና ከመነጠቁ በፊት ጌታን እንዳሰደሰተ ተመሰክሮለታል። እካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር በማድረግ እግዚአብሔርን ደስ አሰኝቶታል። በእምነትም እግዚአብሔር ወስዶታል። እያንዳንዳችንም እግዚአብሔርን ደስ እንዳሰኘው አስኪመስክርልን ድረስ እካሄዳችንን ከእርሱ ጋር ማድረግ አለብን። ከዚያ እኛም በእምነት እንነጠቃለን።

እያንዳንዱ እማኝ ይነጠቃል፤ በቅድሚያ የሚነጠቁት ግን ድል ነሺ እማኞች መሆን አለባቸው። በቅድሚያ የሚነጠቁት የተዘጋጁ እና ጌታን የሚጠብቁ ናቸው።

ካላመናችሁ አትነጠቁም። ለመነጠቅ ማመን አለባችሁ፤ ያለበለዚያ አትነጠቁም። እግዚአብሔር የመነጠቅን እምነት ይሰጠን!

ሄኖክ ይህ እምነት የነበረው መሆኑ በጣም ይገርማል። ለእምነቱ እንዲሁ ምክንያት፤ ከእግዚአብሔር ጋር በነበረው አካሄድ በጎ ጎሊና የነበረ መሆኑ ነው። እምነት እና ጎሊና የተቆራኙ ናቸው። ጎሊና ሲጣሰ፤ እምነት ይጠፋል። ጎሊና ሲጣሰ እምነት ለመፍሰስ ቀዳዳ ያገኛል፤ ንጥቀት ያለ እምነት ሊኖር አይችልም። ብዙ አማኞች በንጥቀት የማያምኑት ለምንድን ነው? አካሄዳቸው ከእግዚአብሔር ጋር ስላልሆነ ነው። ዕለት ዕለት አካሄዳችንን ከእግዚአብሔር ጋር ብናደርግ፤ የንጥቀት እምነት እናገኛለን። ዕብራውያን 11፡6 ከቁጥር 5 ቀጥሎ ይህን ያስከትላል፤ “ደግሞም ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማስኘት አይቻልም፤ ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሁሉ እግዚአብሔር መኖሩንና ከልብ ለሚሹትም ዋጋ እንደሚሰጥ ማመን አለበት።” እዚህ ጋ ሁለት ነገሮችን ማመን እንዳሰብን ተነግሮናል። በቅድሚያ፤ “እግዚአብሔር እንዳለ” ማመን አለብን - እግዚአብሔር፤ ሆኖ ያለውን እንደ ሆነ ማመን አለብን ማለት ነው። ሁለተኛ፤ እግዚአብሔር ከልብ ለሚሹት ዋጋ እንደሚሰጥ ማመን አለብን። አንግዲያውስ፤ የሄኖክ እምነት እነዚህ ሁለት ነገሮች እንደ ነበሩት ከዚህ ቁጥር ማወቅ እንችላለን። በመጀመሪያ፤ እግዚአብሔር ሆኖ ያለውን ያንኑ እንደ ሆነ ሄኖክ አምኗል፤ በተጨማሪም እግዚአብሔርን መፈለግ ዋጋ እንደሚያስገኝ በማመን፤ አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር ለማድረግ ተግባራዊ። ሄኖክ በልጁ መወለድ ወቅት ከተረዳው የወደፊት መከራ መከራ መዳን ይፈልግ ነበር፤ እግዚአብሔርም ወስዶታል።

በመላው ምድር ላይ ከሚመጣው ታላቅ መከራ እንዲታደግን እግዚአብሔርን ጠይቀነው አናውቃለን? ጌታ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ እንዲያደርጉ ያላለባቸውን ነገር ተመልከቱ፤ “ስለዚህ ከሚመጣው ሁሉ እንድታመልጡና በበው ልጅ ፊት መቆም እንድትችሉ ሁልጊዜ ተግታችሁ ጸልዩ” (ሉቃ. 21፡36)። ብዙዎች ይህንን የጌታችን ቃል፤ እግዚአብሔርን የሚጠብቁና የሚጸልዩ ከሚመጣው ታላቅ መከራ ይድናሉ የሚል አድርገው ይወስዱታል። ይህ ግን እንድ ጉዳይ ላይ ያተኮረ ጸሎት

ነው፤ ይኸውም፤ አማኞች በመጨረሻው ዘመን ከሚመጣው ታላቅ መከራ እግዚአብሔር እንዲያድናቸው ሁልጊዜ ሊጸልዩና ሊነቁ ይገባቸዋል የሚል ነው። ይህ በእውነት የሄኖክ ጸሎት ነው። ዛሬም ይህን ጸሎት የሚጸልይ የትኛውም አማኝ ይነጠቃል። የጌታችንን መመለስ በመጠበቅ ላይ ሳለን፤ ከሚመጣው ታላቅ መከራ እንዲያድንን እግዚአብሔርን በቅንነት እንጠይቀው። ቀናት ባስፉ ቁጥር የምንነጠቅበት ጊዜም እየቀረበ ነው። በእንድ ልብ መነጠቅን እየጠበቅን፤ በእግዚአብሔር ፊት ልባችን የሚዘልፍብን ነገር ሳይኖር (በንጹህ ጎሊና) እንመላለስ። እግዚአብሔርን እናምናለን፤ ወደ እግዚአብሔርም እንጸልያለን። እኛን የሚያዘጋጅበት በዓት ዛሬ ነው።

እንደምንነጠቅ እናምናለን? ከሚመጣው ታላቅ መከራ እንድናመልጥ እንጸልያለን? ለመሆኑ እስከ ዛሬ ስንት ጸሎቶቻችን ተመልለውልናል? ቢያንሰ ይህ ጸሎት ሊመለስልን ይገባል። እግዚአብሔር ይህንን ጸሎት እስኪመልስልን ድረስ መጸለያችንን እንቀጥል።

አካሄድን ከእግዚአብሔር ጋር የማድረግን ጉዳይ በተመለከተ፤ በጥሩ ሁኔታ ብንጀምር እና በጥሩ ሁኔታ ብንቀጥል መልካም ነው፤ ነገር ግን በጥሩ ሁኔታ መቋጨታችን በከፍተኛ ሁኔታ አስፈላጊ ነው። ብዙዎች አካሄዳቸውን ከእግዚአብሔር ጋር ማድረግን ጥሩ ይጀምራሉ፤ እንዳለመታደል ሆኖ ግን በከብር አይጨርሱም። ብዙዎች ስለሚመጣው መከራ እና ፍርድ ሲለሙ ፍርህት ያድርባቸዋል። ሆኖም ንጥቀት በታሪክ ውስጥ እንዲሁ የሚከሰት ድንገተኛ ከላተት እንዳልሆነ ማወቅ ተገቢ ነው። መነጠቅ፤ እግዚአብሔር እስኪወስዳችሁ ድረስ ዕለት ዕለት አካሄድን ከእርሱ ጋር ከማድረግ በኋላ ብቻ የሚከሰት ነገር ነው። የዘፍጥረቱ ዘገባም ስለ ሄኖክ ይህንኑ ነው የሚናገረው፤ “ሄኖክ አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር አደረገ፤ እግዚአብሔር ስለ ወሰደውም አልተገኘም” (5፡24)። ሊሆን ያለው ለውጥ፤ “ድንገት በቅጽበት ዐይን” - ተብሎ በኛ ቁርንቶስ 15፡52 ላይ የተነገረው - ከአካል ጋር ነው የሚያያዘው፤ ከሕይወት ጋር አይደለም። መነጠቅ ከእግዚአብሔር ጋር አብሮ የመሄድ እንጂ የመብረር ጉዳይ አይደለም።

ከአርሱ ጋር በቀጥታ ወደ ከብር አስከንገባ ድረስ፤ ከጌታ ጋር አብረን እንሂድ፤ መሄዳችንንም እንቀጥል!

አንድ ወንድም የክርስቲያንን ተሞክሮ በሰንሰለት-መሰል መልክ ተመልከቶታል - የሞት፣ የትንሣዔ እና የዕርገት ሰንሰለታማ ድግግሞሽ። ክርስቲያን ወደ ከብር አስከደርሰ ድረስ ከአንዱ የሰንሰለት ክፍል ወደ ለሌላኛው ክፍል ይሄዳል፤ አንድ ተጨማሪ ሞት ማለት፣ አንድ ተጨማሪ ትንሣዔ ማግኘት ማለት ነው፤ ያ ማለት ደግሞ ለንጥቀት የበለጠ ቅርብ መሆን ማለት ነው። ደግሜ ልናገር፤ ንጥቀት እንዲሁ በታሪክ ውስጥ አንድ ነጥብ ላይ የሚከለት ጉዳይ ብቻ አይደለም፤ በድንገት በቅጽበት ዓይን በከብር አስከሚደመደም ድረስ ቀስ በቀስ እየተገነባ የሚሄድ ተሞክሮም ጭምር ነው።

ሄኖክ ለ300 መቶ ዓመታት እካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር አደረገ። በተነጠቀበት ወቅት፣ ያለ ምንም ጥርጥር እግዚአብሔርን በደንብ አውቆት ነበር። አንድ ወንድም አንደ ተናገረው ከሆነ፣ እንዳለመታደል ሆኖ ብዙዎች ወደ መንግሥተ ሰማይ ሲደርሱ በምድር እንደሚገባ ከአርሱ ጋር ጊዜ አልወሰዱምና በእግዚአብሔር ፊት እንግዳ ሰሜት ሊለማቸው ይችላል! በሙሉት አስከንቀደስ ድረስ ዕለት ዕለት እያንዳንዱ እርምጃችን ከእግዚአብሔር ጋር ይሁንልን። ልክ ሄኖክ እንዳደረገው በየዕለቱ እካሄዳችን ከአርሱ ጋር እንዲሆን እግዚአብሔር ጸጋን ያብዛልን። ሄኖክ ሊያደርገው ከቻለ፣ እኛ ማድረግ የማንችልበት ምክንያት ይኖራልን?

ምስጋና

“ለው በኃይሉ እይበረታምና” እንደሚል መጽሐፉ፤ በነገር ሁሉ በብዙ ጸጋ ብርታት የሆነችን እግዚአብሔርን በማክበር ምስጋናዬን እሃዱ እላለሁ። በመቀጠል የዚህን መጽሐፍ የእንግሊዝኛ ቅጂ ሰፈልግ በወቅቱ በኤውሮፓ ለነበረችውና መጽሐፉን ገዝታ ለላከችልኝን ሶፋኒት ታመነ እና ሥራውን ከጀመርኩበት ጊዜ እንሥቶ አስካሁን ድረስ በእርማት፣ የህትመት ሂደቱን ሙሉ ኅላፊነት ወስዶ በመከታተልና በብዙ ነገር መልካም እገዛውን ላደረገልኝ ባሏ ጳውሎስ ፈቃዱ ክልብ የሆነ ምስጋናዬን ላቀርብ እወዳለሁ፤ እግዚአብሔር ይባርካችሁ።

በመጨረሻ፣ በጸሎት እና በልዩ ልዩ ድጋፍ ከጎኔ ለነበራችሁ ቤተ ሰባቴ እና ስትፀልዩልኝ ለነበራችሁ ወገኖች ሁሉ ክልብ የሆነ ምስጋናዬን እቀርባለሁ፤ እግዚአብሔር ያከብርልኝ።

የተርጓሚው ቀደምት ሥራ

ከክብር ወደ ክብር (From Glory to Glory) ደራሲ:- ዋቸማን ኒ

በመጽሐፍ ቅዱስ፣ በአንድ በኩል እግዚአብሔር የተናገረው ቃል የእግዚአብሔር ቃል ሲባል፣ በሌላ በኩል ደግሞ እግዚአብሔር የላከው ልጁም የእግዚአብሔር ቃል ተብሏል፤ ... (ዮሐ. 1፡1) ። ይህም ቃል ሥጋ ሆነ፤ ጸጋንና እውነትን ተሞልቶ በመካከላችንም አደረ (ዮሐ. 1፡14) ። ... “የሰንደ ቅንጣት መሬት ላይ ወድቃ ካልሞተች ብቻዋን ትቀራለች፤ ብትሞት ግን ብዙ ፍሬ ታፈራለች” (ዮሐ. 12፡24) ። ይህ ስለ ጌታ ኢየሱስ እንደሚያወራ ምንም ጥያቄ የለውም። ተዘርቶ የሚሞተው እና ብዙ ፍሬ የሚያፈራው የሰንደ ቅንጣት አርሱ ነው። ... ጌታ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ቃል ነው፤ የእግዚአብሔር ዘርም ነው። ... እግዚአብሔር የዘራው የሆኑ ቃላትን ብቻ አይደለም፤ አካልንም ጭምር ነው። ስለዚህ ጌታ ኢየሱስ ዘር፣ መልካም ዘር ነው። ...

[እግዚአብሔር] እናንተንም እንደ ዘር ሊዘራችሁ ይፈልጋል። ... የሰበክነው ቃል በመሠረተ ሐሳቡ ጤናማ፣ ትምህርታችንም ትክክል እስከ ሆነ ድረስ ዘር ዘርተናል ብለን መደምደማችን ስሕተት ነው። ... የእግዚአብሔር ዘር ቃላት ብቻ ሳይሆኑ፣ እኔ እና እናንተም ጭምር ነንና። መልካሙ ዘር የመንግሥቱ ቃል ብቻ ሳይሆን፣ የመንግሥቱ ልጆች ማንነትም ጭምር ነው። ... ብዙ ንግግሮች እንደ ጥናታዊ ጽሑፍ የሚቀርቡ ብቻ ናቸው፤ እግዚአብሔርን ቀርበው የሚያውቁት ሰዎች የሚናገሯቸው ቃላት ብቻ ናቸው ዘር የሚሆኑት።

እግዚአብሔር ዘርን ሲዘራ በእርግጥ ለማጨድ ነው። ... ፍሬ ማፍራት የቤተ ክርስቲያን ትምህርቶችና ዶክትሪኖችን በግልጽ የመብራራት ውጤት አይደለም፤ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎችንም የማወቅ ውጤት አይደለም። ወደ መሬት ወድቆ የመሞት ውጤት ነው። ... ሞት በእውነት ከነበረ፣ ፍሬም በእውነት ይኖራል። ሞት በሌለበት ግን ፍሬ የለም። የሞቱ መጠን የሕይወቱን መጠን ይወስነዋል፤ የጠባሳዎቹ መጠን፣ የሚትረፈረፈውን ጥቅል የሕይወት መጠን ይወስነዋል።